

475

USTAWA

z dnia 11 kwietnia 2001 r.

o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz o zmianie niektórych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 114, poz. 739, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 106, poz. 1118) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do spraw objętych przepisami ustawy uregulowanych umowami międzynarodowymi, którymi związana jest Rzeczpospolita Polska, stosuje się postanowienia tych umów.”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „z wyjątkiem art. 5” zastępuje się wyrazami „z wyjątkiem art. 5 ust. 1”;
- 2) w art. 3 wyrazy „dokument paszportowy” zastępuje się wyrazami „dokument podróży”;
- 3) w art. 4:
 - a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) dokumencie podróży — oznacza to dokument uznany przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej, uprawniający do przekroczenia granicy, wydany cudzoziemcowi przez organ państwa obcego, organ polski lub organizację międzynarodową albo podmiot upoważniony przez organ państwa obcego lub obcą władzę o charakterze państwowym,
 - 2) wizie — oznacza to zezwolenie wydane cudzoziemcowi przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej lub organ, którego właściwość w tej sprawie wynika z postanowień umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, uprawniające go do wjazdu, przejazdu, pobytu i wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w czasie, w celu i na warunkach w nim określonych,”
 - b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) strefie tranzytowej lotniska międzynarodowego — oznacza to teren lotniska międzynarodowego położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rozciągający się między pokładem statku powietrznego a stanowiskiem kontroli granicznej, który obejmuje płytę oraz pomieszczenia lotniska,”
 - c) skreśla się pkt 3,
 - d) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) karcie pobytu — oznacza to dokument wydany przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcowi, który uzyskał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenie na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”
 - e) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) nieprzerwanym przebywaniu — oznacza to pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ważności wizy lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli cudzoziemiec nie opuścił tego terytorium na czas dłuższy niż 2 miesiące w roku kalendarzowym, z wyłączeniem wypadków związanych z wykonywaniem obowiązków zawodowych lub świadczeniem pracy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy zawartej z pracodawcą, którego siedziba znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”
 - f) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
 - „5) polskim dokumencie podróży dla cudzoziemca — oznacza to dokument podróży wydany przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej uprawniający do wielokrotnego przekraczania granicy,
 - 6) tymczasowym polskim dokumencie podróży dla cudzoziemca — oznacza to dokument podróży wydany przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej uprawniający do jednokrotnego przekroczenia granicy,”
 - g) w pkt 9 wyrazy „państwo, w którym zamieszkuje” zastępuje się wyrazami „państwo, w którym stale zamieszkuje”,
 - h) pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:
 - „10) bezpiecznym kraju pochodzenia — oznacza to taki kraj pochodzenia cudzoziemca, w którym ze względu na system prawa i jego stosowanie oraz ze względu na stosunki polityczne w nim panujące nie występują prześladowania z powodu rasy, religii, narodowości, przynależności do określonej grupy społecznej lub przekonań politycznych, a organizacjom pozarządowym i międzynarodowym umożliwia się działanie na rzecz przestrzegania praw człowieka,
 - 11) bezpiecznym kraju trzecim — oznacza to państwo niebędące krajem pochodzenia cudzoziemca, które ratyfikowało i stosuje Konwencję Genewską oraz Protokół Nowojorski, a w szczególności państwo, w którym:
 - a) nie występuje zagrożenie dla życia lub wolności cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, zgodnie z art. 33 Konwencji Genewskiej,
 - b) zapewnia się cudzoziemcom dostęp do postępowania o nadanie statusu uchodźcy,

- c) cudzoziemiec ubiegający się o nadanie statusu uchodźcy korzysta z ochrony przed wydaleniem, zgodnie z przepisami Konwencji Genewskiej,
- d) cudzoziemiec ubiegający się o nadanie statusu uchodźcy nie jest narażony na tortury lub niehumanitarne albo poniżające traktowanie.”;
- 4) art. 5 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 5. 1. Cudzoziemiec może przekroczyć granicę oraz przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada ważny dokument podróży oraz wizę, o ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.
2. Cudzoziemcy będący obywatelami niektórych państw mogą przekroczyć granicę po uiszczeniu opłaty związanej z wjazdem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest to niezbędne dla zachowania zasady wzajemności w stosunkach z tymi państwami.”;
- 5) w art. 7:
- a) skreśla się ust. 1,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wiza może, z zastrzeżeniem ust. 2a, uprawniać do jednokrotnego, dwukrotnego lub wielokrotnego wjazdu.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Wiza może uprawniać wyłącznie do wjazdu do strefy tranzytowej lotniska międzynarodowego, pobytu w tej strefie i wyjazdu z niej.”,
- d) skreśla się ust. 3,
- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Wiza określa:
- 1) okres ważności wizy, nie dłuższy niż 5 lat, podczas którego może nastąpić pierwszy wjazd i musi nastąpić ostatni wyjazd z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) okres pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ważności wizy,
- 3) cel wjazdu i pobytu.”,
- f) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Wiza może określać także inne warunki i informacje, w szczególności:
- 1) miejsce, w którym powinno nastąpić przekroczenie granicy,
- 2) liczbę dzieci oraz innych osób towarzyszących cudzoziemcowi, któremu wydano wizę, wpisanych do dokumentu podróży cudzoziemca.”;
- 6) w art. 8:
- a) skreśla się ust. 1,
- b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Wizę wydaje się na okres pobytu nie dłuższy niż 3 miesiące.
3. W okresie, o którym mowa w ust. 2, cudzoziemiec, który spełnia warunki określone w art. 6 ust. 1, może wystąpić o wydanie kolejnych wiz. Łączny okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiz nie może przekroczyć 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia pierwszego wjazdu.”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Jeżeli wizę wydano na okres ważności stanowiący wielokrotność jednego roku, to okres pobytu, o którym mowa w ust. 2, odnosi się do każdego roku okresu ważności wizy.”,
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy międzynarodowej przewidującej częściowe albo całkowite zniesienie obowiązku wizowego lub na podstawie jednostronnego zniesienia obowiązku wizowego stosownie do przepisów, o których mowa w art. 98, może wystąpić o wydanie wiz, przy czym łączny okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie tych umów i wiz nie może przekroczyć 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia pierwszego wjazdu.”,
- e) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Wizę w celu przejazdu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje się na okres nie dłuższy niż 5 dni, a wizę, o której mowa w art. 7 ust. 2a — na okres nie dłuższy niż 2 dni.”;
- 7) art. 9 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 9. 1. Jeżeli celem wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zatrudnienie lub wykonywanie innej pracy zarobkowej, wiza może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi zezwolenie na zatrudnienie lub wykonywanie innej pracy zarobkowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze zatrudnienia cudzoziemca lub powierzenia mu innej pracy zarobkowej, jeżeli zezwolenie na zatrudnienie lub wykonywanie innej pracy zarobkowej nie jest wymagane.
2. Jeżeli celem wjazdu i pobytu jest przejazd przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wiza może być wydana cudzoziemcowi posiadającemu prawo wjazdu do państwa docelowego lub państwa granicznego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 8) art. 10 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 10. 1. Wizę zamieszcza się w dokumencie podróży, jeżeli okres jego ważności przekracza co najmniej o 3 miesiące termin, w którym musi nastąpić wy-

- jazd z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizej.
2. Jeżeli dokument podróży nie spełnia warunku, o którym mowa w ust. 1, odmawia się wydania wizej.”;
- 9) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:
„Art. 10a. 1. Cudzoziemcowi polskiego pochodzenia można wydać wizę w celu repatriacji.
2. Cudzoziemcowi, który uzyskał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony jako członek najbliższej rodziny repatrianta, wydaje się wizę w celu przesiedlenia się.
3. Do wydania wiz, o których mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się przepisów art. 7—10.
4. Wizej, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje się na okres ważności 12 miesięcy. W tym czasie powinien nastąpić wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
5. Wizej, o których mowa w ust. 1 i 2, upoważniają do jednokrotnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
6. Od osób przekraczających granicę na podstawie wiz, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wymaga się posiadania środków, o których mowa w art. 6 ust. 1.
7. Zasady i tryb wydawania wizej w celu repatriacji określa ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. Nr 106, poz. 1118 i z 2001 r. Nr 42, poz. 475), z zastrzeżeniem art. 79 ust. 3 i 5.”;
- 10) skreśla się art. 11;
- 11) art. 12 otrzymuje brzmienie:
„Art. 12. Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem terminów, o których mowa w art. 8, oraz przed upływem okresu ważności wizej, chyba że uzyskał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony lub na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 12) w art. 13:
- a) w ust. 1:
- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Cudzoziemcowi odmawia się wydania wizej lub odmawia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:”;
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wydana została ostateczna decyzja o wydaleniu,”
 - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) została wydana ostateczna decyzja o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”
- w pkt 5 po wyrazach „broń,” dodaje się wyrazy „amunicję,”
 - w pkt 6 po wyrazach „jest członkiem organizacji prowadzącej taką działalność” dodaje się wyrazy „albo przekroczył granicę wbrew przepisom”;
 - po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:
„8a) nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa,
8b) jego wjazd i pobyt są niepożądane ze względu na zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczypospolitą Polską,”
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Odmawia się wydania wizej lub odmawia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem:
- 1) 1 roku od daty dobrowolnego wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wydaniem decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) 3 lat od daty wykonania decyzji o wydaleniu,
 - 3) 5 lat od daty wykonania decyzji o wydaleniu, w wypadku pokrycia kosztów wydalenia przez Skarb Państwa,
 - 4) 5 lat od daty zakończenia wykonania kary odbywanej na podstawie wyroków, o których mowa w ust. 1 pkt 2,
 - 5) 1 roku od daty uregulowania zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa lub od daty, w której zobowiązania te uległy przedawnieniu,
 - 6) terminu wynikającego z umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczypospolitą Polską, o których mowa w ust. 1 pkt 8b,
 - 7) 3 lat od stwierdzenia którejkolwiek z okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3—8 i 9, z możliwością przedłużenia na kolejne okresy do 3 lat w wypadku utrzymywania się tych okoliczności.”;
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Odmawia się wydania wizej albo wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli od daty uprzedniej odmowy nie upłynęło 12 miesięcy, a cudzoziemiec nie przedstawił nowych okoliczności mających wpływ na podjęcie takiej decyzji.”;
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Małoletniemu cudzoziemcowi pozostawionemu bez przedstawiciela ustawowego można odmówić wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mimo iż posiada on ważny dokument podróży, środki wymagane do wjazdu i pobytu oraz wizę lub jest uprawniony do wjazdu na podstawie umowy obowiązującej Rzeczypospolitą Polską.”;

- e) w ust. 5 wyrazy „w dokumencie paszportowym” zastępuje się wyrazami „w dokumencie podróży”,
- f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
„5a. Decyzja o odmowie wydania wizen, podejmowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określa termin opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,
- g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Decyzja o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlega natychmiastowemu wykonaniu i powoduje z mocy prawa unieważnienie wizen.”;
- 13) art. 14 otrzymuje brzmienie:
„Art. 14. 1. Cudzoziemcowi, wobec którego zachodzą okoliczności określone w art. 13 ust. 1, można wydać wizen, jeżeli:
- 1) przepisy prawa polskiego wymagają od niego osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej,
 - 2) przebywa już na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie może opuścić tego terytorium ze względu na konieczność poddania się zabiegom lekarskim służącym ratowaniu życia,
 - 3) ubiega się o wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze względu na konieczność poddania się zabiegom lekarskim służącym ratowaniu życia, którym nie może zostać poddany w innym państwie,
 - 4) zachodzi wyjątkowa sytuacja osobista wymagająca jego obecności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 5) wymaga tego interes Rzeczypospolitej Polskiej.
2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, łączny okres pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizen może przekroczyć 6 miesięcy.”;
- 14) w art. 15:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) cudzoziemca przebywającego bezpośrednio przed wystawieniem zaproszenia legalnie przez okres co najmniej 5 lat na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”
- b) w ust. 4 w pkt 3 wyrazy „w przeszłości nie wypełnił przyjętego na siebie zobowiązania, o którym mowa w ust. 2.” zastępuje się wyrazami „nie wykonał zobowiązań wynikających z uprzednio wystawionego zaproszenia.”,
- c) w ust. 5 skreśla się wyrazy „lub stwierdzenie jego nieważności”,
- d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
„5a. Wpis do ewidencji zaproszeń należy unieważnić, jeżeli po jego dokonaniu ujawnione
- zostaną okoliczności, o których mowa w ust. 4. Unieważnienie wpisu następuje w drodze decyzji.”;
- 15) art. 17 otrzymuje brzmienie:
„Art. 17. 1. Zezwolenia, o którym mowa w art. 16 pkt 1, można, z zastrzeżeniem ust. 4 i art. 24a—24d, udzielić na wniosek cudzoziemca, jeżeli wykáže on, że zachodzą okoliczności uzasadniające jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 6 miesięcy.
2. Okolicznościami, o których mowa w ust. 1, mogą być w szczególności:
- 1) uzyskanie zezwolenia na zatrudnienie lub wykonywanie innej pracy zarobkowej albo pisemnego oświadczenia pracodawcy o zamiarze zatrudnienia cudzoziemca lub powierzenia mu innej pracy zarobkowej, jeżeli zezwolenie na zatrudnienie lub wykonywanie innej pracy zarobkowej nie jest wymagane,
 - 2) prowadzenie działalności gospodarczej na podstawie przepisów prawa obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej, korzystnej dla gospodarki narodowej, a w szczególności przyczyniającej się do wzrostu inwestycji, transferu technologii, wprowadzania korzystnych innowacji lub tworzenia nowych miejsc pracy,
 - 3) kontynuowanie przez cudzoziemca o uznanym dorobku artystycznym twórczości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 4) podjęcie studiów przez cudzoziemca mającego zapewnione środki finansowe niezbędne na pokrycie kosztów studiów oraz utrzymania podczas studiów, bez potrzeby korzystania ze świadczeń pomocy społecznej, potwierdzone zaświadczeniem państwowej lub niepaństwowej szkoły wyższej o przyjęciu na studia,
 - 5) udział w szkoleniach i stażach zawodowych realizowanych w ramach programów Unii Europejskiej,
 - 6) małżeństwo z obywatelem polskim lub cudzoziemcem posiadającym zezwolenie na osiedlenie się, jeżeli nie zostało ono zawarte wyłącznie w celu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 pkt 1,
 - 7) konieczność przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53, lub niemożnością wykonania decyzji o wydaleniu z przyczyn niezależnych od organu lub cudzoziemca,

- 8) orzeczenie sądu o niedopuszczalności wydania cudzoziemca albo rozstrzygnięcie Ministra Sprawiedliwości o odmowie wydania cudzoziemca,
- 9) zamiar wspólnego zamieszkiwania członków rodziny z pracownikiem migrującym, o którym mowa w Europejskiej Karcie Społecznej, sporządzonej w Turynie dnia 18 października 1961 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 8, poz. 67).
3. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony można udzielić, na wniosek obywatela polskiego, jego małoletniemu dziecku, jeżeli wnioskodawca sprawuje nad nim władzę rodzicielską.
4. Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony dla członków najbliższej rodziny repatrianta wydaje się w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji.”;
- 16) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:
„Art. 17a. O zawarciu małżeństwa wyłącznie w celu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 pkt 1, może świadczyć w szczególności:
- 1) przyjęcie korzyści majątkowej przez jednego z małżonków za wyrażenie zgody na zawarcie małżeństwa,
 - 2) niewypełnianie prawnych obowiązków wynikających z zawarcia małżeństwa,
 - 3) brak wspólnego zamieszkiwania małżonków,
 - 4) fakt, iż małżonkowie nie spotkali się nigdy przed zawarciem małżeństwa,
 - 5) fakt, iż małżonkowie nie mówią językiem zrozumiałym dla obojga,
 - 6) fakt, iż małżonkowie nie są zgodni co do danych osobowych dotyczących drugiego współmałżonka (nazwiska, adresu, narodowości, zawodu) i innych istotnych okoliczności, które ich dotyczą.”;
- 17) art. 18 otrzymuje brzmienie:
„Art. 18. 1. Zezwolenie, o którym mowa w art. 16 pkt 1, może być udzielone na okres do 2 lat i przedłużane każdorazowo na kolejne okresy, nie dłuższe jednak niż 2 lata.
2. Przedłużenie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 pkt 1, może nastąpić po stwierdzeniu istnienia okoliczności uzasadniających dalsze zamieszkiwanie cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności okoliczności, o których mowa w art. 17 ust. 2.”;
- 18) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:
„Art. 18a. Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem okresu, na jaki udzielono mu zezwolenia, o którym mowa w art. 16 pkt 1, lub na jaki przedłużono to zezwolenie, chyba że uzyskał wizę lub zezwolenie na osiedlenie się.”;
- 19) w art. 19:
- a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym po wyrazach „udzielone cudzoziemcowi,” dodaje się wyrazy „na jego wniosek,” zaś pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) bezpośrednio przed złożeniem wniosku przebywał nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej przez 5 lat na podstawie wiz lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, a na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną — przez okres 3 lat.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Do pięcioletniego okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie zalicza się okresu pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego mu wyłącznie w związku z okolicznością, o której mowa w art. 17 ust. 2 pkt 4.”,
- c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Cudzoziemcowi można odmówić udzielenia zezwolenia na osiedlenie się pomimo spełnienia przez niego warunków określonych w ust. 1, jeżeli okaże się, że ma on zobowiązania wobec kraju pochodzenia lub osób w nim zamieszkałych.
3. Warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uważa się za spełnione, jeżeli cudzoziemiec ma dochody lub mienie wystarczające na pokrycie kosztów utrzymania i leczenia swojego i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, bez potrzeby korzystania ze wsparcia materialnego ze środków pomocy społecznej, lub ma w Rzeczypospolitej Polskiej członka bądź członków rodziny zobowiązanych do łożenia na jego utrzymanie i będących w stanie wywiązać się z tego obowiązku, a także jeżeli wskaże lokal mieszkalny, w którym zamierza przebywać, i przedstawi tytuł prawny do jego zajmowania.”;
- 20) po art. 19 dodaje się art. 19a i 19b w brzmieniu:
„Art. 19a. Zezwolenia na osiedlenie się udziela się małoletniemu cudzoziemcowi urodzonemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po przedstawieniu pisemnej zgody jego przedstawicieli ustawowych, jeżeli co najmniej jednemu z nich udzielono zezwolenia na osiedlenie się.
- Art. 19b. Zezwolenia na osiedlenie się udziela się, z zastrzeżeniem art. 23 ust. 2 i 3, cudzoziemcowi, na jego wniosek, jeżeli prze-

bywał nieprzerwanie na podstawie wiz lub zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nie krótszy niż 10 lat.”;

21) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Cudzoziemcowi, który otrzymał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony lub na osiedlenie się, wydaje się kartę pobytu.

2. Cudzoziemcowi, który uzyskał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony jako członek najbliższej rodziny repatrianta lub w celu połączenia z rodziną, kartę pobytu wydaje się po wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

22) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Karta pobytu określa rodzaj wydanego zezwolenia, okres jej ważności oraz potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Karta pobytu uprawnia, w okresie jej ważności, wraz z dokumentem podróży, do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.

3. Kartę pobytu wydaje się na okres, na jaki udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony. Karta pobytu wydana w związku z udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się podlega wymianie po upływie 10 lat od dnia wydania.

4. Cudzoziemiec jest obowiązany zwrócić posiadaną kartę pobytu organowi, który ją wydał, w wypadku nabycia obywatelstwa polskiego, cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się lub wyjazdu na stałe za granicę.

5. W razie zgonu cudzoziemca obowiązek zwrotu karty pobytu spoczywa na osobach obowiązanych do zgłoszenia zgonu, stosownie do przepisów o aktach stanu cywilnego.”;

23) w art. 22 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „w art. 13 ust. 1” dodaje się wyrazy „, chyba że chodzi o zezwolenie, o którym mowa w art. 17 ust. 2 pkt 7”;

24) w art. 23 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 19b, odmawia się udzielenia zezwolenia na osiedlenie się, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrona porządku publicznego.

3. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 19b, można odmówić udzielenia zezwolenia na osiedlenie się, jeżeli nie posiada własnych środków utrzymania, ubezpieczenia zdrowotnego umożli-

wiającego pokrycie kosztów leczenia lub możliwości wykonywania zawodu.”;

25) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Łączenie rodzin

Art. 24a. 1. Na wniosek cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, albo przez co najmniej 3 lata na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, albo na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, wydanego w związku z nadaniem statusu uchodźcy, zwanego dalej «wnioskodawcą», cudzoziemcowi znajdującemu się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

1) pozostającemu z wnioskodawcą w związku małżeńskim uznawanym na gruncie prawa Rzeczypospolitej Polskiej,

2) małoletniemu stanu wolnego będącemu:

a) dzieckiem wnioskodawcy sprawującego nad nim faktycznie władzę rodzicielską albo opiekę,

b) dzieckiem wnioskodawcy, przysposobionym w okresie poprzedzającym przyjazd wnioskodawcy do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie orzeczenia właściwego organu oraz posiadającym te same prawa i obowiązki co dziecko cudzoziemca,

c) dzieckiem współmałżonka wnioskodawcy przebywającego poza granicą Rzeczypospolitej Polskiej, a niebędącemu dzieckiem wnioskodawcy, jeżeli jedno ze współmałżonków lub oboje sprawują nad nim władzę rodzicielską albo opiekę

— udziela się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną udziela się, jeżeli:

1) pobyt współmałżonka lub małoletniego dziecka wnioskodawcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie zagrazi zdrowiu publicznemu,

2) warunki materialne i mieszkaniowe wnioskodawcy wskazują, że pobyt jego rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie będzie stanowił obciążenia dla systemu pomocy społecznej,

3) wnioskodawca będzie mógł zapewnić członkom swojej rodziny możli-

wość korzystania ze świadczeń z tytułu ubezpieczeń zdrowotnych.

- Przepisów ust. 2 pkt 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli wnioskodawca zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z nadaniem statusu uchodźcy.

Art. 24b. 1. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną udziela się na okres 12 miesięcy.

- Jeżeli współmałżonek lub małoletnie dziecko stanu wolnego wnioskodawcy zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez co najmniej 3 lata na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, albo na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, wydanego w związku z nadaniem statusu uchodźcy, wjechali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ważności zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zezwolenie to przedłuża się na czas ważności zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wydanego wnioskodawcy.

- Jeżeli współmałżonek lub małoletnie dziecko stanu wolnego wnioskodawcy zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na osiedlenie się wjechali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ważności zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zezwolenie to przedłuża się na 2 lata.

- Do postępowania o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną nie stosuje się przepisów art. 17.

Art. 24c. 1. Cudzoziemcowi, który uzyskał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną, wydaje się wizę w celu połączenia z rodziną.

- Do wydania wizy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 7—10.

- Wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres 12 miesięcy. W tym czasie powinien nastąpić wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- Wiza, o której mowa w ust. 1, upoważnia do jednokrotnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- Od współmałżonka lub małoletniego dziecka stanu wolnego wnioskodawcy wjeżdżających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w ust. 1, nie wymaga się posiadania środków, o których mowa w art. 6 ust. 1.

Art. 24d. Odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną, a wydane zezwolenie cofa, jeżeli:

- wniosek o jego udzielenie zawierał nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,
- związek małżeński został zawarty wyłącznie w celu umożliwienia współmałżonkowi uzyskania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej współmałżonka lub małoletniego dziecka stanu wolnego wnioskodawcy stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego.”;

26) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Prawa i obowiązki cudzoziemców”;

27) po art. 25 dodaje się art. 25a i 25b w brzmieniu:

„Art. 25a. Cudzoziemca ubiegającego się o wydanie wizy, udzielenie lub przedłużenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony albo udzielenie zezwolenia na osiedlenie się należy pouczyć, na piśmie w języku dla niego zrozumiałym, o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciężących na nim obowiązkach.

Art. 25b. 1. Cudzoziemiec zobowiązany jest złożyć wniosek o:

- wydanie kolejnej wizy — na co najmniej 14 dni przed upływem okresu pobytu na podstawie poprzedniej wizy,

- udzielenie lub przedłużenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony — na co najmniej 45 dni przed upływem okresu pobytu na podstawie wizy lub okresu, na jaki udzielone zostało poprzednie zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony,

- udzielenie zezwolenia na osiedlenie się — na co najmniej 60 dni przed upływem okresu, na jaki udzielone zostało zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony.

- Organ pierwszej instancji obowiązany jest wydać decyzję w sprawach, o których mowa w ust. 1, jeżeli wniosek został złożony w terminach określonych w ust. 1, przed upływem okresu pobytu na podstawie wizy lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony. W wypadku niemożności wydania decyzji w tym terminie organ pierwszej instancji obowiązany jest wydać cudzoziemcowi wizę na okres niezbędny do zakończenia postępowania w tej instancji.

3. Jeżeli wniosek został złożony po upływie terminów określonych w ust. 1, a postępowanie nie zostało zakończone przed upływem okresu pobytu na podstawie wizy lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, cudzoziemiec obowiązany jest opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 28) art. 26—31 otrzymują brzmienie:
- „Art. 26. 1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlega kontroli legalności pobytu.
2. Cudzoziemiec, który nie posiada ważnej wizy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony albo osiedlenie się, powinien niezwłocznie opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- Art. 27. 1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinien, na żądanie właściwych organów, przedstawić dokumenty i zezwolenia uprawniające go do pobytu na tym terytorium.
2. Od cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, wizy lub umowy międzynarodowej przewidującej częściowe albo całkowite zniesienie obowiązku wizowego lub na podstawie jednostronnego zniesienia obowiązku wizowego stosownie do przepisów, o których mowa w art. 98, właściwe organy mogą zażądać wykazania, że posiada środki niezbędne do pokrycia kosztów pobytu.
3. Cudzoziemiec, który utracił dokument podróży, jest obowiązany niezwłocznie zgłosić ten fakt Policji.
- Art. 28. 1. Cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który utracił dokument podróży albo którego dokument podróży uległ zniszczeniu bądź utracił ważność, wydaje się, na jego wniosek, polski dokument podróży dla cudzoziemca, jeżeli uzyskanie przez niego innego dokumentu podróży nie jest możliwe.
2. Polski dokument podróży dla cudzoziemca wydaje się na okres do 2 lat, nie dłuższy jednak niż okres ważności karty pobytu.
3. Wydanie polskiego dokumentu podróży nie zwalnia cudzoziemca od obowiązku podjęcia działań w celu uzyskania innego dokumentu podróży.
4. W wypadku uzyskania innego dokumentu podróży lub cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się cudzoziemiec jest obowiązany niezwłocznie zwrócić polski dokument podróży dla cudzoziemca.
5. W wypadku zgonu cudzoziemca przepisy art. 21 ust. 5 stosuje się odpowiednio.
- Art. 29. Cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który podczas pobytu za granicą utracił swój dokument podróży albo którego dokument uległ zniszczeniu bądź utracił ważność, wydaje się, na jego wniosek, tymczasowy polski dokument podróży dla cudzoziemca uprawniający go do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli uzyskanie przez niego innego dokumentu podróży nie jest możliwe.
- Art. 30. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieposiadającemu dokumentu podróży kraju pochodzenia albo którego dokument podróży uległ zniszczeniu bądź utracił ważność, można wydać, na jego wniosek albo z urzędu, tymczasowy polski dokument podróży dla cudzoziemca uprawniający go do wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub inny dokument, którego wydanie wynika z postanowień umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, jeżeli uzyskanie przez niego innego dokumentu podróży nie jest możliwe.
- Art. 31. Tymczasowy polski dokument podróży dla cudzoziemca wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 7 dni.”;
- 29) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:
- „Rozdział 4a
- Pobyt cudzoziemca zatrzymanego, umieszczonego w ośrodku strzeżonym, w areszcie w celu wydalenia lub pozbawionego wolności w wykonaniu orzeczeń wydanych na podstawie ustaw
- Art. 31a. Pobyt cudzoziemca zatrzymanego, umieszczonego w ośrodku strzeżonym, w areszcie w celu wydalenia lub pozbawionego wolności w wykonaniu orzeczeń wydanych na podstawie ustaw uważa się za legalny w okresie obowiązywania właściwych decyzji lub orzeczeń.
- Art. 31b. Okresu pobytu cudzoziemca, o którym mowa w art. 31a, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie zalicza się do okresów pobytu, o których mowa w art. 17 ust. 1 i art. 19b.”;
- 30) w art. 32 skreśla się przecinek i wyrazy „o ile nie uzyskał on tego statusu w innym państwie, które zapewnia mu rzeczywistą ochronę”;
- 31) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:
- „Art. 34a. 1. Wniosek o nadanie statusu uchodźcy dotyczy także małoletnich dzieci towarzyszących wnioskodawcy.
2. Wniosek może dotyczyć współmałżonka cudzoziemca ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy, jeżeli cu-

- dzodziemiec zwraca się o to w swoim wniosku, a towarzyszący mu współmałżonek wyraża na to pisemną zgodę. W tym wypadku wniosek powinien zawierać dane osobowe współmałżonka.
3. Jeżeli zachodzą wątpliwości co do wieku cudzoziemca podającego się za małoletniego, można przeprowadzić, za zgodą cudzoziemca lub jego przedstawiciela ustawowego, badania medyczne mające na celu ustalenie wieku cudzoziemca. Wyniki badań poza określeniem wieku cudzoziemca zawierają określenie dopuszczalnych granic błęd.
4. Cudzoziemca, o którym mowa w ust. 3, traktuje się jako osobę pełnoletnią, jeżeli on lub jego przedstawiciel ustawowy nie wyraził zgody na przeprowadzenie badań medycznych służących ustaleniu wieku cudzoziemca.”;
- 32) art. 35 otrzymuje brzmienie:
„Art. 35. 1. Wszczęcie postępowania o nadanie statusu uchodźcy następuje w drodze postanowienia.
2. Odmawia się wszczęcia postępowania, jeżeli wniosek został złożony przez cudzoziemca, który:
1) przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z bezpiecznego kraju trzeciego, do którego ma prawo powrotu,
2) ubiega się ponownie o nadanie statusu uchodźcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie podając nowych istotnych okoliczności w sprawie.
3. Odmowa wszczęcia postępowania następuje w drodze decyzji.
4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, lub decyzja, o której mowa w ust. 3, powinny być wydane, z zastrzeżeniem art. 36, niezwłocznie, nie później jednak niż 24 godziny po złożeniu wniosku.”;
- 33) w art. 36:
a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1. W razie konieczności sprawdzenia, czy nie zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 35 ust. 2, albo czy cudzoziemiec składający wniosek o nadanie statusu uchodźcy nie podał fałszywych danych, informacji lub okoliczności, rozstrzygnięcie w przedmiocie wszczęcia postępowania o nadanie statusu uchodźcy podejmuje się w terminie nieprzekraczającym 7 dni od dnia złożenia wniosku. W tym okresie można nakazać cudzoziemcowi przebywanie w określonym miejscu, o ile nie posiada prawa wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Jeżeli po sprawdzeniu okaże się, że zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 35 ust. 2, odmawia się wszczęcia postępowania o nadanie statusu uchodźcy.”,
b) w ust. 3 wyrazy „fałszywe dane, informacje lub okoliczności” zastępuje się wyrazami „fałszywe dane lub informacje”, a po wyrazach „w art. 34 ust. 2” skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „lub w art. 34a ust. 2,”;
- 34) art. 37 otrzymuje brzmienie:
„Art. 37. 1. Cudzoziemiec nieposiadający prawa wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa wnioski o nadanie statusu uchodźcy w trakcie kontroli granicznej przy wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Cudzoziemiec, który nielegalnie przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, składa wnioski o nadanie statusu uchodźcy niezwłocznie po przekroczeniu granicy. Złożenie wniosku nie zwalnia cudzoziemca od odpowiedzialności za przekroczenie granicy wbrew przepisom.”;
- 35) art. 39 otrzymuje brzmienie:
„Art. 39. 1. Cudzoziemcowi, w sprawie którego wydano postanowienie o wszczęciu postępowania o nadanie statusu uchodźcy, wydaje się tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca.
2. Tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca w okresie swojej ważności potwierdza tożsamość cudzoziemca i uprawnia go do jednorazowego wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca wydaje się na okres ważności nie dłuższy niż 3 miesiące, z możliwością przedłużania go na kolejne okresy, nie dłuższe jednak niż 3 miesiące.
4. Cudzoziemiec jest obowiązany złożyć do depozytu organowi prowadzącemu postępowanie o nadanie statusu uchodźcy w pierwszej instancji swój dokument podróży na czas trwania postępowania o nadanie statusu uchodźcy.”;
- 36) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:
„Art. 39a. Postępowanie o wydanie cudzoziemcowi wizy lub udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony ulega z mocy prawa zawieszeniu na czas trwania postępowania o nadanie statusu uchodźcy.”;
- 37) w art. 40:
a) w ust. 1 po pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 6 w brzmieniu:
„6) pomoc związaną z dobrowolnym wyjazdem z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

- b) w ust. 2 po wyrazach „o których mowa w ust. 1” skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „pkt 1—5,”
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. W wypadkach uzasadnionych stanem zdrowia cudzoziemca lub jego bezpieczeństwem świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1—5, mogą być udzielane poza ośrodkiem dla osób ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy.”;
- 38) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:
„Art. 40a. Decyzje w sprawach o nadanie lub pozbawienie statusu uchodźcy podejmowane w pierwszej instancji, postanowienia o wszczęciu postępowania o nadanie statusu uchodźcy oraz decyzje o odmowie wszczęcia postępowania o nadanie statusu uchodźcy wydaje się po umożliwieniu cudzoziemcowi osobistego złożenia zeznań i oświadczeń.”;
- 39) w art. 41 wyrazy „w terminie 3 miesięcy” zastępuje się wyrazami „w terminie 6 miesięcy”;
- 40) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:
„Art. 41a. 1. Cudzoziemcowi odmawia się nadania statusu uchodźcy z powodu oczywistej bezzasadności wniosku, jeżeli jego wniosek o nadanie statusu uchodźcy w świetle zgromadzonego materiału dowodowego:
- 1) nie daje jakichkolwiek podstaw uzasadniających obawę cudzoziemca przed prześladowaniem, o którym mowa w art. 1A Konwencji Genewskiej,
 - 2) oparty jest na świadomym wprowadzeniu w błąd organu lub ma na celu nadużycie postępowania o nadanie statusu uchodźcy.
2. Brak jest jakichkolwiek podstaw uzasadniających obawę cudzoziemca przed prześladowaniem, w szczególności gdy:
- 1) cudzoziemiec nie powołuje się na obawę przed prześladowaniem z powodu swojej rasy, religii, narodowości, przynależności do określonej grupy społecznej lub swoich przekonań politycznych, lecz podaje inne przyczyny wniosku o nadanie statusu uchodźcy, jak w szczególności poszukiwanie pracy lub lepszych warunków życiowych,
 - 2) cudzoziemiec powołuje się na obawę przed prześladowaniem, którego występowanie ograniczone jest do określonych części terytorium jego kraju pochodzenia lub innego kraju, w którym na stałe przebywa, podczas gdy mógł udać się bez przeszkód do innej części terytorium tego kraju i korzystać z ochrony przewidzianej w art. 33.1 Konwencji Genewskiej,
- 3) cudzoziemiec nie podaje podstawowych informacji dotyczących okoliczności związanych z jego obawą przed prześladowaniem.
3. Wniosek o nadanie statusu uchodźcy oparty jest na świadomym wprowadzeniu w błąd organu lub ma na celu nadużycie postępowania o nadanie statusu uchodźcy, jeżeli:
- 1) zawiera dane w sposób oczywisty niewiarygodne lub nieprawdopodobne, lub fakty podane w nim nie są spójne, bądź też zawiera oczywiste sprzeczności,
 - 2) złożony został przez cudzoziemca, który przybył z bezpiecznego kraju pochodzenia,
 - 3) cudzoziemiec podaje nieprawdziwe informacje o swojej tożsamości lub przedstawia inne fałszywe dowody,
 - 4) cudzoziemiec, działając w złej wierze, zniszczył, uszkodził albo zataił dowód istotny w postępowaniu lub pozbył się go,
 - 5) cudzoziemiec, mając możliwości wcześniejszego złożenia wniosku, wystąpił o nadanie statusu uchodźcy jedynie w celu uniknięcia wydalenia.
4. Organ prowadzący postępowanie o nadanie statusu uchodźcy niezwłocznie po stwierdzeniu zaistnienia którejkolwiek z okoliczności wymienionych w ust. 1 wydaje decyzję o odmowie nadania statusu uchodźcy z powodu oczywistej bezzasadności wniosku.”;
- 41) art. 42 otrzymuje brzmienie:
„Art. 42. Cudzoziemcowi odmawia się nadania statusu uchodźcy, jeżeli:
- 1) uzyskał status uchodźcy w innym państwie, które zapewnia mu rzeczywistą ochronę,
 - 2) nie spełnia warunków określonych w art. 1 A Konwencji Genewskiej i Protokole Nowojorskim,
 - 3) zachodzą okoliczności wymienione w art. 1 F Konwencji Genewskiej,
 - 4) korzysta z ochrony lub pomocy organów lub agencji Organizacji Narodów Zjednoczonych innych niż Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców.”;
- 42) art. 44 otrzymuje brzmienie:
„Art. 44. 1. W wypadku nadania cudzoziemcowi statusu uchodźcy jego małoletniemu dziecku, jeżeli przebywa wraz z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- nadaje się również status uchodźcy oraz udziela zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony i wydaje dokument podróży przewidziany w Konwencji Genewskiej.
2. Jeżeli małoletniemu dziecku cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy, nie wydano osobnego dokumentu podróży, wydany cudzoziemcowi dokument podróży przewidziany w Konwencji Genewskiej obejmuje także to małoletnie dziecko cudzoziemca.
3. W wypadku nadania cudzoziemcowi statusu uchodźcy, jego współmałżonkowi, o którym mowa w art. 34a ust. 2, nadaje się również status uchodźcy oraz wydaje dokument podróży przewidziany w Konwencji Genewskiej i udziela zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 43) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:
„Art. 44a. Status uchodźcy wygasa z mocy prawa z dniem nabycia przez cudzoziemca obywatelstwa polskiego albo z dniem pisemnego zrzeczenia się statusu uchodźcy.”;
- 44) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony wydane cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 43 i 44, nie może być cofnięte bez uprzedniego pozbawienia go statusu uchodźcy. Przepisu art. 22 nie stosuje się.”;
- 45) w art. 46:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Jeżeli wobec cudzoziemca ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy została wydana decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo wydaleniu, wykonanie tej decyzji ulega wstrzymaniu z mocy prawa do dnia wydania decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy.”,
b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Jeżeli wszczęcie postępowania o nadanie statusu uchodźcy nastąpiło po wydaniu wobec cudzoziemca decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub o jego wydaleniu, wykonanie tej decyzji ulega wstrzymaniu z mocy prawa do dnia wydania decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy.”,
c) skreśla się ust. 3;
- 46) w art. 48 w ust. 2 wyraz „wygaśnięciu” zastępuje się wyrazem „cofnięciu”;
- 47) w art. 49:
a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Cudzoziemiec ubiegający się o nadanie statusu uchodźcy, albo któremu nadano ten status, może swobodnie kontaktować się z organizacjami zajmującymi się sprawami uchodźców.”,
b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przedstawiciel Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, na swój wniosek i za pisemną zgodą cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, ma prawo do uzyskiwania od organów prowadzących postępowanie o nadanie lub pozbawienie statusu uchodźcy informacji o przebiegu tego postępowania oraz przeglądania akt sprawy i sporządzania z nich notatek i odpisów, z wyłączeniem akt, o których mowa w art. 74 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, przy czym przedstawicielowi Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców nie służy zażalenie, o którym mowa w art. 74 § 2 tego kodeksu, oraz skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego. O prawie wyrażenia zgody należy cudzoziemca pouczyć w chwili składania wniosku o nadanie statusu uchodźcy.”;
- 48) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:
„Rozdział 6a
Ochrona czasowa cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
Art. 51a. 1. Cudzoziemcom opuszczającym masowo swój kraj pochodzenia z powodu obcej inwazji, wojny, wojny domowej, konfliktów etnicznych lub rażących naruszeń praw człowieka można udzielić ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Ochrony czasowej udziela się do chwili, kiedy zaistnieją możliwości bezpiecznego powrotu cudzoziemców na tereny uprzedniego miejsca zamieszkania.
3. Ochrona czasowa może być udzielona wyłącznie w oparciu o wydane rozporządzenie, o którym mowa w art. 86a ust. 1.
Art. 51b. 1. Cudzoziemcom korzystającym z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje się wizę lub udziela zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz można zapewnić:
1) zakwaterowanie,
2) wyżywienie,
3) opiekę medyczną.
2. W uzasadnionych wypadkach cudzoziemcom, o których mowa w ust. 1, można udzielić innych świadczeń niezbędnych dla zaspokojenia ich podstawowych potrzeb bytowych.
Art. 51c. Od cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pobiera się odciski linii papilarnych oraz sporządza ich fotografie. W uzasadnionych wypadkach cudzoziem-

ców można poddać badaniom lekarskim oraz niezbędnym zabiegom sanitarnym ciała i odzieży.

Art. 51d. Jeżeli cudzoziemcy korzystający z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie posiadają dokumentów podróży, można im wydać polskie dokumenty podróży dla cudzoziemca.

Art. 51e. Postępowanie o nadanie statusu uchodźcy wszczęte na wniosek cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej ulega z mocy prawa zawieszeniu do dnia, w którym upływa rok od dnia wydania wizy lub udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w związku z korzystaniem z ochrony czasowej.”;

49) tytuł rozdziału 7 otrzymuje brzmienie:

„Zobowiązanie do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wydalanie cudzoziemców”;

50) po art. 51e dodaje się art. 51f oraz 51g w brzmieniu:

„Art. 51f. 1. Cudzoziemca, wobec którego zachodzi którakolwiek z okoliczności określonych w art. 52 ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 6, można zobowiązać do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie do 7 dni.

2. Zobowiązanie cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej następuje w drodze decyzji.

3. Decyzji, o której mowa w ust. 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 2, odnotowuje się w dokumencie podróży cudzoziemca.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 2, powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy, cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz na zatrudnienie lub wykonywanie innej pracy zarobkowej.

6. Nie można zobowiązać do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na osiedlenie się lub udzielono azylu albo który posiada status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 51g. 1. Cudzoziemcowi, wobec którego zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 6, i który mimo zobowiązania, o którym mowa w art. 51f ust. 1, dobrowolnie nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w tym zobowiązaniu, wydaje się decyzję o wydaleniu. Decyzji o wydaleniu nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. W wypadku wydania cudzoziemcowi decyzji o wydaleniu, o której mowa w ust. 1, należy stwierdzić, z dniem jej wydania, wygaśnięcie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako bezprzedmiotowej.

3. Jeżeli w wypadku, o którym mowa w ust. 2, toczy się postępowanie wskutek odwołania od decyzji, której wygaśnięcie stwierdza się, postępowanie odwoławcze podlega umorzeniu.”;

51) w art. 52:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec może być wydalony z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

1) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymaganego zezwolenia na wjazd lub pobyt,

2) podjął zatrudnienie lub wykonywał inną pracę zarobkową, wbrew warunkom określonym w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56), albo podjął inną działalność bez uzyskania wymaganego zezwolenia,

3) składając zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu prowadzonym przez organy, o których mowa w niniejszej ustawie, zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używał,

4) zajdzie którakolwiek z okoliczności wymienionych w art. 13 ust. 1,

5) nie posiada środków niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu,

6) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o odmowie wydania wizy, decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub o jego cofnięciu albo decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się.”,

b) w ust. 3 wyrazy „w art. 32 Konwencji Genewskiej” zastępuje się wyrazami „w art. 32 i 33 Konwencji Genewskiej”;

52) po art. 52 dodaje się art. 52a w brzmieniu:

„Art. 52a. Małoletni cudzoziemiec może być wydalony do kraju swego pochodzenia lub do innego państwa jedynie wtedy, gdy w państwie tym będzie miał zapewnioną opiekę rodziców, innych osób pełnoletnich lub instytucji opiekuńczych, zgodną ze standardami określonymi przez Konwencję o prawach dziecka.”;

53) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. Cudzoziemca nie wolno wydalić lub zobowiązać do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli naruszałoby to

- postanowienia Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 i 285, z 1995 r. Nr 36, poz. 175, 176 i 177 oraz z 1998 r. Nr 147, poz. 962).”;
- 54) w art. 54 w ust. 2 skreśla się wyrazy „w dokumencie paszportowym cudzoziemca albo”;
- 55) art. 57 otrzymuje brzmienie:
„Art. 57. 1. Cudzoziemiec, wobec którego wydano decyzję o wydaleniu, może być niezwłocznie odstawiony do granicy albo do portu lotniczego lub morskiego państwa, do którego następuje wydalenie, jeżeli:
1) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony porządku publicznego,
2) nie opuścił on terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu.
2. Cudzoziemiec zatrzymany w strefie nadgranicznej bezpośrednio po przekroczeniu granicy wbrew przepisom, jeżeli przekroczenie nastąpiło nieumyślnie, może być niezwłocznie odstawiony do granicy.”;
- 56) w art. 58 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Jeżeli w ciągu 48 godzin od chwili zatrzymania cudzoziemiec nie zostanie przekazany do dyspozycji sądu wraz z wnioskiem o umieszczenie w strzeżonym ośrodku albo o zastosowanie aresztu w celu wydalenia, należy cudzoziemca niezwłocznie zwolnić. Cudzoziemca należy także zwolnić, jeżeli w ciągu 24 godzin od przekazania go do dyspozycji sądu nie doręczono mu postanowienia o umieszczeniu w strzeżonym ośrodku albo o zastosowaniu wobec niego aresztu w celu wydalenia. Należy go także zwolnić na polecenie sądu.”;
- 57) w art. 59 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Jeżeli cudzoziemiec przekroczył granicę wbrew przepisom i nie posiada dokumentu podróży, umieszcza się go w strzeżonym ośrodku, a jeżeli zachodzą także okoliczności określone w ust. 2 — stosuje się areszt w celu wydalenia na czas niezbędny do ustalenia jego tożsamości lub wykonania decyzji o wydaleniu, chyba że zachodzą przesłanki określone w art. 31.1 Konwencji Genewskiej.”;
- 58) w art. 60 w ust. 3 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) zawiadomić organ opieki społecznej, jeżeli zachodzi potrzeba roztoczenia opieki nad osobą niedołązną lub chorą, którą cudzoziemiec się opiekował,”;
- 59) w art. 61:
a) w ust. 1 wyraz „oczywiście” zastępuje się wyrazem „niewątpliwie”,
b) w ust. 2 po wyrazach „niesłuszne skazanie,” dodaje się wyraz „tymczasowe”;
- 60) w art. 62:
a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Koszty związane z wydalaniem podlegają egzekucji administracyjnej. Organ wydający decyzję o wydaleniu jest uprawniony do wystawienia tytułu wykonawczego. Wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie wymaga doręczenia upomnienia.”,
b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. W stosunku do środków pieniężnych cudzoziemca znajdujących się w depozycie jednostki Policji lub Straży Granicznej organem uprawnionym do egzekucji jest ta jednostka Policji lub Straży Granicznej.”;
- 61) w art. 63 wyrazy „o których mowa w art. 15 ust. 6 i art. 62,” zastępuje się wyrazami „związane z wydalaniem”;
- 62) art. 64 otrzymuje brzmienie:
„Art. 64. 1. Dane cudzoziemców, wobec których zachodzi którakolwiek z okoliczności wymienionych w art. 13 ust. 1, gromadzi się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądanym, zwanym dalej «wykazem».
2. Dane cudzoziemca zamieszcza się w wykazie na okres, o którym mowa w art. 13 ust. 1a.
3. Dane cudzoziemca umieszczone w wykazie obejmują jego dane osobowe oraz podstawę prawną i faktyczną wpisu.
4. Danymi osobowymi cudzoziemca są:
1) imiona i nazwisko (także inne nazwiska w wypadku używania),
2) imiona rodziców i nazwisko rodowe matki,
3) data i miejsce urodzenia,
4) płeć,
5) obywatelstwo,
6) miejsce zamieszkania.”;
- 63) w art. 65:
a) w ust. 1 wyrazy „w art. 90 ust. 2 pkt 1—3” zastępuje się wyrazami „w art. 90 ust. 2 pkt 1—5”,
b) w ust. 2 wyrazy „kierownikowi polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego” zastępuje się wyrazem „konsulowi”;
- 64) po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:
„Art. 65a. 1. Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców na wniosek cudzoziemca informuje go, w wypadkach określonych w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2, o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu, o którym mowa w art. 64, okresie ważności wpisu do wykazu, jak również o tym, na wniosek jakiego organu dokonano wpisu.”

2. Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, w wypadkach, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3—9, informuje cudzoziemca, na jego wniosek, wyłącznie o terminie obowiązywania wpisu.
 3. Informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się cudzoziemcowi w okresie 30 dni od daty wpływu jego wniosku.
 4. Cudzoziemiec ma prawo wnioskować o sprostowanie jego danych osobowych zawartych w wykazie, o ile stwierdzi ich nieprawdziwość, oraz o wykreślenie z wykazu tych danych, o ile zachodzi przypuszczenie, że dane zostały umieszczone w wykazie w wyniku błędu.
 5. Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców informuje cudzoziemca o sposobie rozpatrzenia sprawy o sprostowanie danych zawartych w wykazie.
 6. Do postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1—5, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o zaświadczeniach.”;
- 65) art. 67 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 67. 1. Właściwe organy prowadzą w sprawach cudzoziemców:
- 1) rejestry złożonych wniosków wizowych i wydanych w tych sprawach decyzji,
 - 2) rejestry decyzji o wydaleniu oraz osób wydanych z Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 3) rejestry złożonych wniosków o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony i wydanych w tych sprawach decyzji,
 - 4) rejestry złożonych wniosków o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się i wydanych w tych sprawach decyzji,
 - 5) rejestr złożonych wniosków o nadanie statusu uchodźcy i wydanych w tych sprawach decyzji,
 - 6) rejestr złożonych wniosków o udzielenie azylu i wydanych w tych sprawach decyzji,
 - 7) ewidencję zaproszeń, o których mowa w art. 15,
 - 8) rejestr odcisków linii papilarnych, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 1, art. 51c i art. 56,
 - 9) rejestr osób zatrzymanych w strefie nadgranicznej, o których mowa w art. 57 ust. 2,
 - 10) rejestr osób zobowiązanych do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wydanych w tych sprawach decyzji.
2. Dane zawarte w rejestrach, wykazie i ewidencji mogą być udostępniane za pomocą urządzeń teleinformatycznych.”;
- 66) w art. 68:
- a) w ust. 5 po wyrazach „w art. 5” dodaje się wyrazy „ust. 1”,
 - b) w ust. 6 po wyrazach „w art. 5” dodaje się wyrazy „ust. 1” oraz wyrazy „do 5 000 zł” zastępuje się wyrazami „do 10 000 zł”;
- 67) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu:
- „Rozdział 9a
- Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców
- Art. 68a. 1. Centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach repatriacji, wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, nadawania statusu uchodźcy i udzielania cudzoziemcom azylu, a także w sprawach związanych z obywatelstwem polskim wynikających z zakresu zadań administracji rządowej jest Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, zwany dalej «Prezesem», z zastrzeżeniem kompetencji innych organów przewidzianych w ustawach.
2. Nadzór nad Prezesem sprawuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.
- Art. 68b. 1. Prezesa powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych.
2. Na stanowisko Prezesa może być powołana osoba, która łącznie spełnia następujące warunki:
- 1) posiada obywatelstwo polskie i zamieszkuje na stałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) korzysta z pełni praw publicznych,
 - 3) nie była karana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne,
 - 4) posiada wyższe wykształcenie.
3. Zastępców Prezesa powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Prezesa.
4. Prezes wykonuje zadania przy pomocy Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, zwanego dalej «Urzędem».
5. Organizację Urzędu określa statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 68c. 1. Do zakresu działania Prezesa należą:

- 1) zapewnienie koordynacji działań organów administracji publicznej w sprawach repatriacji i cudzoziemców,
 - 2) wydawanie decyzji i postanowień w pierwszej instancji w sprawach:
 - a) przyznawania pomocy ze środków budżetu państwa repatriantom i członkom najbliższej rodziny repatrianta pozostającym we wspólnym gospodarstwie domowym,
 - b) zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony dla małżonka i małoletnich dzieci repatrianta,
 - c) zgody na wydanie wiz, o których mowa w art. 14,
 - d) o nadanie lub pozbawienie statusu uchodźcy,
 - e) o udzielenie lub cofnięcie azylu,
 - 3) wydawanie decyzji i postanowień w drugiej instancji w sprawach:
 - a) o uznanie za repatrianta,
 - b) o stwierdzenie polskiego pochodzenia na podstawie art. 5 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji,
 - c) wiz,
 - d) odmowy lub unieważnienia wpisu zaproszeń do ewidencji,
 - e) zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony i zezwoleń na osiedlenie się,
 - f) zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną,
 - g) o wydalenie,
 - h) nakładania kary administracyjnej, o której mowa w art. 68 ust. 6,
 - i) związanych z obywatelstwem polskim wynikających z zakresu zadań administracji rządowej, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353 i z 2001 r. Nr 42, poz. 475),
 - 4) wydawanie zgody na wydanie wiz w celu repatriacji,
 - 5) prowadzenie ewidencji osób ubiegających się o wydanie wiz w celu repatriacji i członków ich rodzin, którzy nie posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej zapewnionego lokalu mieszkalnego lub źródła utrzymania,
 - 6) prowadzenie ewidencji lokali mieszkalnych i źródeł utrzymania dla repatriantów,
 - 7) prowadzenie centralnego rejestru wniosków, decyzji i postanowień wydanych w sprawach o wydanie wiz w celu repatriacji, o wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla osób, o których mowa w ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji, oraz o udzielenie pomocy repatriantom ze środków budżetu państwa,
 - 8) prowadzenie ośrodków dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy,
 - 9) kierowanie na badania lekarskie, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 2,
 - 10) realizacja powierzonych zadań z zakresu ochrony czasowej cudzoziemców,
 - 11) zapewnianie świadczeń, o których mowa w art. 40 ust. 1,
 - 12) prowadzenie centralnego rejestru danych o nabyciu i utracie obywatelstwa polskiego,
 - 13) dokonywanie analiz dotyczących sytuacji migracyjnej i uchodźczej,
 - 14) prowadzenie współpracy międzynarodowej w zakresie zjawisk migracyjnych i uchodźczych,
 - 15) gromadzenie informacji o krajach pochodzenia imigrantów,
 - 16) organizowanie i prowadzenie szkoleń w zakresie postępowania, o których mowa w ustawie,
 - 17) wykonywanie innych kompetencji i podejmowanie działań określonych w ustawie oraz przepisach odrębnych.
2. Prezes kontroluje wykonywanie przez wojewodów zadań wynikających z niniejszej ustawy.
 3. Prezes jest organem wyższego stopnia, w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w stosunku do wojewody, w sprawach określonych w niniejszej ustawie.
 4. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 8, Prezes może powierzyć pozarządowym organizacjom społecznym.

Art. 68d. 1. Prezes, w porozumieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, może zezwolić, na wniosek konsula, komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej lub z urzędu na wjazd lub pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków dotyczących wjazdu lub pobytu określonych w ustawie, jeżeli wymagają tego względy humanitarne lub interes Rzeczypospolitej Polskiej. Do wydawania zezwolenia i samego zezwolenia nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego i ustawy z dnia 11 maja

1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 i Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106, poz. 679, Nr 114, poz. 739 i Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 75, poz. 853 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 5, Nr 48, poz. 552, Nr 60, poz. 704 i Nr 91, poz. 1008).

2. Prezes przedstawia corocznie do dnia 31 marca ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o stosowaniu przepisu ust. 1 w roku poprzednim.

Art. 68e. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może, w wypadku uzasadnionym istotnym wzrostem liczby wniosków o nadanie statusu uchodźcy, o których mowa w art. 37 ust. 1, lub w wypadku uzasadnionym istotnym wzrostem liczby wniosków o nadanie statusu uchodźcy składanych przez cudzoziemców zamieszkałych na określonych, odległych od siedziby Urzędu obszarach terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w drodze rozporządzenia, tworzyć i rozwiązywać delegatury Urzędu, określając ich właściwość terytorialną oraz zakres działania, w tym uprawnienia kierownika delegatury do wydawania, z upoważnienia Prezesa, decyzji administracyjnych.

Art. 68f. Prezes używa pieczęci okrągłej z wizerunkiem orła.

Art. 68g. Prezes może upoważnić pracowników Urzędu, a wojewoda pracowników urzędów wojewódzkich do kontroli zezwoleń, dokumentów i środków, o których mowa w art. 27 ust. 1 i 2.”;

68) art. 69 otrzymuje brzmienie:

„Art. 69. 1. Rada do Spraw Uchodźców, zwana dalej «Radą», jest organem administracji publicznej rozpatrującym odwołania i zażalenia od decyzji i postanowień Prezesa w sprawach o nadanie lub pozbawienie statusu uchodźcy, a w szczególności w sprawach, o których mowa w art. 34 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 36 oraz art. 38 ust. 3.

2. Rada, oprócz zadań wymienionych w ust. 1:

- 1) podejmuje decyzje w sprawach, o których mowa w art. 85b ust. 6,
- 2) dokonuje analiz orzecznictwa w zakresie spraw o nadanie lub pozbawienie statusu uchodźcy,
- 3) gromadzi informacje o krajach pochodzenia cudzoziemców,
- 4) współpracuje z organami oraz instytucjami krajowymi i zagranicznymi w zakresie problematyki migracji i uchodźstwa.

3. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, nada Radzie statut organizacyjny i regulamin czynności wewnętrznych, w którym określi w szczególności sposób zwoływania i odbywania posiedzeń składów orzekających i posiedzeń plenarnych oraz tworzenia wewnętrznych zespołów Rady.”;

69) w art. 71:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prezes Rady Ministrów w wypadku wzrostu liczby odwołań składanych przez cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy może, na wniosek przewodniczącego Rady przedstawiony na podstawie uchwały Rady, powołać dodatkowych członków Rady na okres do końca danej kadencji. Przepisu ust. 1 nie stosuje się.”,

b) w ust. 3 skreśla się wyraz „teoretyczną”;

70) w art. 72:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) zaistnienia innych okoliczności uniemożliwiających członkowi Rady sprawowanie funkcji lub wywiązywanie się z obowiązków.”,

b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Art. 71 ust. 1 nie stosuje się.”;

71) art. 73—75 otrzymują brzmienie:

„Art. 73. 1. Przewodniczący Rady kieruje pracami Rady, w tym w szczególności:

- 1) ustala plan pracy Rady oraz harmonogram działania składów orzekających,
- 2) wyznacza składy orzekające,
- 3) zwołuje posiedzenia plenarne Rady,
- 4) przydziela składom orzekającym sprawy do rozpatrzenia oraz czuwa nad terminowością ich załatwienia,
- 5) reprezentuje Radę przed innymi organami i instytucjami,
- 6) reprezentuje Radę w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym lub wyznacza w tym celu innego członka Rady,
- 7) powołuje biegłych lub ekspertów do udziału w postępowaniu toczącym się przed Radą,
- 8) wyznacza członkom Rady zadania związane z działalnością Rady,
- 9) może powoływać zespoły tematyczne lub grupy robocze do opracowania zagadnień oraz dokonania analiz problemów wynikających z działalności Rady,
- 10) wykonuje inne zadania wynikające z przepisów prawa.

2. Przewodniczącego Rady wybierają członkowie Rady ze swego grona więk-

szością głosów w obecności co najmniej dwóch trzecich jej składu. W tym samym trybie mogą go odwołać.

3. Rada orzeka w składach trzyosobowych, z zastrzeżeniem wypadków, o których mowa w ust. 6 i 7.
4. Orzeczenia zapadają większością głosów. Członek składu orzekającego nie może wstrzymać się od głosu.
5. Członek składu orzekającego, który nie zgodził się z większością, może przy podpisywaniu orzeczenia zgłosić zdanie odrębne, podając, w jakiej części i w jakim kierunku kwestionuje orzeczenie.
6. Przewodniczący może zarządzić rozpoznanie sprawy w składzie jednoosobowym, z zastrzeżeniem ust. 7.
7. W wypadkach, o których mowa w art. 85b ust. 6, rozpoznanie spraw następuje w składzie jednoosobowym.
8. Przy orzekaniu członkowie Rady są związani wyłącznie przepisami prawa.
9. Członkowie Rady korzystają z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

- Art. 74. 1. Pracodawca zatrudniający członka Rady udziela mu, na jego wniosek, urlopu bezpłatnego na czas sprawowania funkcji w Radzie.
2. Pracownikom urzędów państwowych oraz członkom korpusu służby cywilnej przysługuje po zakończeniu pracy w Radzie prawo powrotu na zajmowane poprzednio stanowisko, a jeśli będzie to niemożliwe — na stanowisko równorzędne.
 3. Członkowie Rady, w liczbie do jednej trzeciej jej składu, zatrudniani są, na wniosek przewodniczącego Rady, przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów do końca danej kadencji.
 4. Członkowie Rady za pracę lub pełnienie funkcji w Radzie otrzymują wynagrodzenie.
 5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania członków Rady oraz zwrotu innych kosztów ponoszonych w związku z pracą w Radzie. Rozporządzenie powinno określać składniki wynagrodzenia członków Rady zatrudnionych przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz tych, którzy nie są zatrudnieni, uwzględniając pełnione w Radzie funkcje, a także część wynagrodzenia uzależnioną od udziału w posiedzeniach składów orzekających, liczby rozpatrywanych spraw oraz udziału w postępowaniach przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

Art. 75. 1. Obsługę administracyjną i kancelaryjną Rady zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

2. Działalność Rady jest finansowana z budżetu państwa, z rozdziału dotyczącego Rady do Spraw Uchodźców, w części dotyczącej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, odpowiednio do charakteru i zadań organu określonych w art. 69 ust. 1 i 2, warunki organizacyjne wykonywania obsługi Rady oraz zakres i szczegółowe zasady finansowania jej działalności.”;

72) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu:

„Rozdział 10a

Krajowy System Informatyczny

Art. 75a. Dla potrzeb kontroli granicznej, kontroli legalności pobytu, o której mowa w art. 26 ust. 1, jak również dla potrzeb innych postępowań prowadzonych na podstawie ustaw tworzy się Krajowy System Informatyczny.

Art. 75b. 1. W Krajowym Systemie Informatycznym przetwarzane są dane:

1) osób:

- a) poszukiwanych w związku z dotyczącym ich wnioskiem o ekstradycję lub wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania w celu ekstradycji,
- b) którym przedstawiono zarzut popełnienia przestępstwa lub podejrzewanych o popełnienie przestępstwa,
- c) których dotyczy wnioski o przekazanie w celu wykonania kary,
- d) znajdujących się w wykazie,
- e) zaginionych lub objętych ochroną w związku z toczącym się postępowaniem karnym,
- f) poszukiwanych na wniosek sądu lub prokuratora w związku z postępowaniem karnym,

2) przedmiotów:

- a) skradzionych lub zaginionych pojazdów mechanicznych, łodzi i jachtów,
- b) skradzionej lub zaginionej broni, amunicji i materiałów wybuchowych,
- c) skradzionych lub zaginionych dokumentów tożsamości i ich druków,
- d) banknotów zgłoszonych jako poszukiwane.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1, obejmują:

- 1) imię (imiona) i nazwisko (nazwiska) oraz pseudonim,
- 2) datę i miejsce urodzenia,
- 3) obywatelstwo,
- 4) płeć,
- 5) znaki szczególne,
- 6) informację, że dana osoba może być uzbrojona,
- 7) informację, że dana osoba może stosować przemoc,
- 8) powód wpisania danych osoby do Krajowego Systemu Informatycznego,
- 9) zalecany sposób postępowania wobec danej osoby.

Art. 75c. 1. Dane, o których mowa w art. 75b, mogą być przekazywane za granicę na podstawie umów międzynarodowych, którymi związana jest Rzeczpospolita Polska.

2. Do Krajowego Systemu Informatycznego można włączyć dane otrzymane od organów państw obcych.

Art. 75d. 1. Dane w Krajowym Systemie Informatycznym przetwarzają właściwi do spraw wewnętrznych.

2. Dane z Krajowego Systemu Informatycznego, o których mowa w art. 75b, udostępnia się, o ile są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, następującym organom:

- 1) Ministrowi Obrony Narodowej,
- 2) Ministrowi Sprawiedliwości,
- 3) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych,
- 4) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych,
- 5) ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej,
- 6) Generalnemu Inspektorowi Celnemu,
- 7) Komendantowi Głównemu Policji,
- 8) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej,
- 9) Prezesowi Głównego Urzędu Celnego,
- 10) Szefowi Urzędu Ochrony Państwa,
- 11) Prezesowi Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców,
- 12) konsulowi,
- 13) wojewodzie,
- 14) prokuratorowi,
- 15) sądowni.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyrazić zgodę, w drodze decyzji, na udostępnienie danych zgromadzonych w Krajowym Systemie Informatycznym organom, o których mowa w ust. 2, za pomocą urządzeń teletransmisji danych, bez konieczności

składania pisemnego wniosku, jeżeli organy te spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w Krajowym Systemie Informatycznym, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane lub informacje uzyskał,
- 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych lub informacji niezgodnie z celem ich uzyskania,
- 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych przez organ zadań.

4. Organy, o których mowa w ust. 2 pkt 1—14, są obowiązane do bieżącego przekazywania do Krajowego Systemu Informatycznego danych, o których mowa w art. 75b.

5. Administrator danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby Krajowego Systemu Informatycznego jest zwolniony z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 50, poz. 580 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 42, poz. 474).

6. Przetwarzanie danych osobowych w Krajowym Systemie Informatycznym podlega kontroli Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.”;

73) w art. 76 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postępowanie w sprawach uregulowanych w ustawie, a należących do właściwości konsułów, prowadzi się według przepisów ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsułów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 9, poz. 34, z 1997 r. Nr 114, poz. 739, z 1998 r. Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532 i z 2000 r. Nr 120, poz. 1268), o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.”;

74) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. Prezes, przed wydaniem decyzji i postanowień w sprawach określonych w ustawie, może zwracać się do Policji, Straży Granicznej, Urzędu Ochrony Państwa, Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Wojskowych Służb Informacyjnych oraz Krajowego Rejestru Karnego o przekazanie informacji niezbędnych dla prowadzonych postępowań.”;

75) w art. 77 wyraz „wydanej” zastępuje się wyrazami „i postanowienia wydanego”;

76) po art. 77 dodaje się art. 77a w brzmieniu:

„Art. 77a. 1. W postępowaniach prowadzonych na podstawie przepisów niniejszej ustawy mogą być przetwarzane dane oso-

bowe cudzoziemca, w tym dane dotyczące jego:

- 1) obywatelstwa,
- 2) karalności oraz wydanych w stosunku do niego orzeczeń w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

2. W postępowaniach w sprawach o nadanie statusu uchodźcy oraz o przyznanie azylu oprócz danych, o których mowa w ust. 1, mogą być również przetwarzane dane cudzoziemca dotyczące:

- 1) rasy lub pochodzenia etnicznego,
- 2) przekonań politycznych,
- 3) narodowości,
- 4) przekonań religijnych, filozoficznych i przynależności wyznaniowej,
- 5) stanu zdrowia.

3. W postępowaniach o wydanie wizy lub o odmowie wjazdu oraz w postępowaniach o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną oprócz danych, o których mowa w ust. 1, mogą być również przetwarzane dane ujawniające stan zdrowia cudzoziemca.”;

77) art. 78 i 79 otrzymują brzmienie:

„Art. 78. 1. Kontroli posiadania przez cudzoziemca dokumentów podróży, zezwoleń i środków, o których mowa w:

- 1) art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1, dokonuje, z zastrzeżeniem ust. 2, komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej,
- 2) art. 27 ust. 1 i 2, dokonuje wojewoda, Prezes oraz funkcjonariusze Straży Granicznej lub Policji.

2. W wypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 3, kontroli posiadania przez cudzoziemca dokumentów podróży, zezwoleń oraz środków, o których mowa w art. 6 ust. 1, dokonuje wojewoda.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wielkość środków, o których mowa w art. 6 ust. 1, pozwalających na pokrycie kosztów zakwaterowania, wyżywienia i transportu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz sposób dokumentowania ich posiadania przez cudzoziemca, wskazując rodzaje dokumentów potwierdzających posiadanie tych środków.

4. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, państwa, których obywatele obowiązani są uiścić opłatę,

o której mowa w art. 5 ust. 2, oraz określić wysokość tej opłaty.

5. Opłata, o której mowa w art. 5 ust. 2, jest pobierana przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej i stanowi dochód budżetu państwa.

6. Minister właściwy do spraw zagranicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski» listę państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy o częściowym zniesieniu obowiązku wizowego lub które jednostronnie zniosły obowiązek wizowy dla obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, ze wskazaniem: daty wejścia w życie umowy lub jednostronnego zniesienia obowiązku wizowego, celu pobytu, dla którego zniesiono obowiązek wizowy, okresu pobytu bez konieczności uzyskania wizy oraz innych istotnych elementów dotyczących zasad wjazdu i pobytu.

Art. 79. 1. Wizę wydaje albo odmawia jej wydania, z zastrzeżeniem ust. 2, 3, 4 i 6 oraz art. 98, za granicą konsul, w kraju — wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, a w szczególności uzasadnionych wypadkach — komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej.

2. Jeżeli celem wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na nim jest zatrudnienie lub podjęcie innej pracy zarobkowej, wizę wydaje albo odmawia jej wydania konsul właściwy ze względu na miejsce zamieszkania cudzoziemca. Cudzoziemcowi, który uzyskał przedłużenie zezwolenia na zatrudnienie lub wykonywanie innej pracy zarobkowej, wizę wydaje lub odmawia jej wydania również wojewoda właściwy ze względu na miejsce zatrudnienia cudzoziemca.

3. Wizę w celu repatriacji lub decyzję o przyrzeczeniu wydania wizy repatriacyjnej oraz wizę w celu przesiedlenia się wydaje albo odmawia jej wydania konsul właściwy ze względu na miejsce zamieszkania cudzoziemca po uzyskaniu zgody Prezesa. W szczególnie uzasadnionych wypadkach minister właściwy do spraw zagranicznych może wyznaczyć innego konsula.

4. Jeżeli celem wjazdu i pobytu jest połączenie z rodziną, wizę wydaje albo odmawia jej wydania konsul właściwy ze względu na miejsce zamieszkania cudzoziemca, po uzyskaniu informacji o udzieleniu zezwolenia na zamieszka-

nie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną.

5. Na postanowienie Prezesa o odmowie wyrażenia zgody na wydanie wizy w celu repatriacji lub decyzji o przyrzeczeniu wydania wizy repatriacyjnej służy skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego.
6. Wizę w wypadku, o którym mowa w art. 14, wydaje albo odmawia jej wydania organ wymieniony w ust. 1, po uzyskaniu zgody Prezesa.
7. Od decyzji o odmowie wydania wizy podjętej przez konsula lub komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej odwołanie nie przysługuje.
8. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w razie utraty dokumentu podróży, jego zniszczenia lub utraty ważności, wizę, w miejsce utraconej, zamieszcza w nowym dokumencie, na wniosek cudzoziemca, organ, który ją wydał. Wizę, którą uprzednio wydał konsul albo komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, zamieszcza wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.
9. Minister właściwy do spraw zagranicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski» listę państw, których obywatele muszą posiadać wizę wydaną w celu wjazdu do strefy tranzytowej lotniska międzynarodowego, pobytu w tej strefie i wyjazdu z niej, z uwzględnieniem przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.”;

78) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. 1. Decyzje:

- 1) o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej,
 - 2) o określeniu czasu pobytu, o którym mowa w art. 13 ust. 4, wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, a podczas przekraczania granicy — komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej.
2. Od decyzji komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, o których mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.”;

79) po art. 80 dodaje się art. 80a w brzmieniu:

„Art. 80a. 1. Postępowanie prowadzone przez organy Straży Granicznej przed wyda-

niem decyzji, o której mowa w art. 13 ust. 1, może być ograniczone do:

- 1) przesłuchania cudzoziemca,
- 2) kontroli posiadanych przez cudzoziemca dokumentów,
- 3) przesłuchania wskazanych przez cudzoziemca osób, o ile towarzyszą mu w podróży,
- 4) dokonania innych czynności kontrolnych przewidzianych w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 110, poz. 1255).

2. W szczególnych wypadkach, gdy jest to podyktowane warunkami jego przeprowadzenia, postępowanie, o którym mowa w ust.1, może być ograniczone do kontroli posiadanych przez cudzoziemca dokumentów.”;

80) w art. 81 po wyrazach „o odmowie wpisu” dodaje się wyrazy „albo o jego unieważnieniu”;

81) art. 82 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 82. 1. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, z zastrzeżeniem art. 82a oraz art. 85c ust. 3, jak również zezwolenia na osiedlenie się udziela albo odmawia ich udzielenia, a także kartę pobytu wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca.
2. Wymiany karty pobytu dokonuje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.
3. Cudzoziemiec przebywający za granicą składa wnioski o udzielenie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem konsula właściwego ze względu na miejsce jego pobytu; cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa wniosek do wojewody właściwego ze względu na miejsce jego pobytu.
4. Decyzje w sprawach przedłużenia zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony lub cofnięcia zezwoleń, o których mowa w ust. 1, wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.
5. Decyzje w sprawach dotyczących zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wojewoda wydaje po zasięgnięciu opinii Komendanta Głównego Straży Granicznej.

6. Decyzje w sprawach dotyczących zezwolenia na osiedlenie się wojewoda wydaje po zasięgnięciu opinii właściwego komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Urzędu Ochrony Państwa.
 7. Nieprzekazanie w terminie 30 dni od dnia doręczenia żądania opinii, o której mowa w ust. 5 lub 6, uznaje się za równoznaczne ze spełnieniem wymogu uzyskania tej opinii.
 8. W szczególnie uzasadnionych wypadkach termin, o którym mowa w ust. 7, można przedłużyć do 3 miesięcy, o czym organ opiniujący powiadamia cudzoziemca oraz wojewodę.”;
- 82) po art. 82 dodaje się art. 82a i 82b w brzmieniu:
- „Art. 82a. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną udziela albo odmawia jego udzielenia, a także kartę pobytu wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu wnioskodawcy, o którym mowa w art. 24a.
- Art. 82b. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia o przyjęciu na studia, o którym mowa w art. 17 ust. 2 pkt 4, zawierającego w szczególności: imię i nazwisko cudzoziemca, datę i miejsce jego urodzenia, obywatelstwo, nazwę i adres szkoły wyższej, termin rozpoczęcia nauki oraz okres nauki, na jaki cudzoziemiec został zakwalifikowany.”;
- 83) art. 83 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 83. 1. Polski dokument podróży dla cudzoziemca wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.
2. Tymczasowy polski dokument podróży dla cudzoziemca wydaje:
- 1) za granicą — konsul,
 - 2) w kraju — wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, a w szczególnie uzasadnionych wypadkach — komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej.”;

84) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85. 1. Cudzoziemiec składa wniosek o nadanie statusu uchodźcy do Prezesa za pośrednictwem:

 - 1) Komendanta Głównego Straży Granicznej, w trakcie swojego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, o ile nie posiada prawa wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi postępowania w sprawach o wszczęcie postępowania o nadanie statusu uchodźcy, w tym zwłaszcza przesłuchuje osoby ubiegające się o ten status i wydaje postanowienia, o których mowa w art. 35 ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, komendantów granicznych placówek kontrolnych Straży Granicznej uprawnionych do przyjmowania wniosków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz do prowadzenia postępowań w sprawach o wszczęcie postępowania o nadanie statusu uchodźcy, w tym zwłaszcza do przesłuchiwania osób ubiegających się o ten status, i upoważni ich do wydawania postanowień, o których mowa w art. 35 ust. 1, uwzględniając skalę ruchu migracyjnego na obszarze właściwości poszczególnych granicznych placówek kontrolnych Straży Granicznej oraz warunki umożliwiające prawidłowe przyjmowanie wniosków i prowadzenie postępowań.”;

85) po art. 85 dodaje się art. 85a—85g w brzmieniu:

„Art. 85a. 1. Czynności zmierzające do identyfikacji lub ustalenia tożsamości cudzoziemca składającego wniosek o nadanie statusu uchodźcy oraz ustalenia okoliczności związanych z jego wjazdem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytem na nim, w tym czynności, o których mowa w art. 38 ust. 1, podejmują:

 - 1) Komendant Główny Straży Granicznej, w wypadkach określonych w art. 85 ust. 1 pkt 1,
 - 2) komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, w wypadkach określonych w art. 85 ust. 1 pkt 2.

2. Komendant Główny Straży Granicznej w wypadkach określonych w art. 85 ust. 1 pkt 1, a komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej w wypadkach określonych w art. 85 ust. 1 pkt 2, podejmują czynności zmierzające do ustalenia, czy w odniesieniu do cudzoziemca nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 1 F Konwencji Genewskiej.

3. W celu realizacji czynności, o których mowa w ust. 1, można dokonać przeszukania cudzoziemca i jego bagażu.

Art. 85b. 1. Decyzje w sprawach o nadanie lub pobawienie statusu uchodźcy, w szcze-

- gólności w sprawach, o których mowa w art. 34 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 36 oraz art. 38 ust. 3, wydaje Prezes.
2. Prezes wydaje decyzję o nadaniu statusu uchodźcy po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa co do występowania okoliczności określonych w art. 1F Konwencji Genewskiej.
 3. Nieprzekazanie przez Szefa Urzędu Ochrony Państwa w terminie 30 dni od dnia doręczenia żądania opinii, o której mowa w ust. 2, uznaje się za równoznaczne ze spełnieniem wymogu uzyskania tej opinii.
 4. W szczególnie uzasadnionych wypadkach termin, o którym mowa w ust. 3, można przedłużyć do 3 miesięcy, o czym Szef Urzędu Ochrony Państwa powiadamia cudzoziemca ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy oraz Prezesa.
 5. Od decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy z powodu oczywistej bezzasadności wniosku odwołanie przysługuje w terminie 3 dni od dnia doręczenia decyzji cudzoziemcowi.
 6. Rada wydaje decyzję w sprawie o odmowie nadania statusu uchodźcy z powodu oczywistej bezzasadności wniosku w terminie 5 dni od dnia otrzymania odwołania wraz z aktami sprawy.
- Art. 85c. 1. Tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy wydaje Komendant Główny Straży Granicznej w wypadkach określonych w art. 85 ust. 1 pkt 1 lub komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej w wypadkach określonych w art. 85 ust. 1 pkt 2.
2. Ważność tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy przedłuża Prezes.
 3. Cudzoziemcowi, któremu nadano status uchodźcy, dokument podróży przewidziany w Konwencji Genewskiej wydaje i zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela oraz je przedłuża, a także kartę pobytu wydaje, Prezes.
- Art. 85d. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, regulamin pobytu w ośrodkach dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, uwzględniający w szczególności warunki wstępu do ośrodka oraz odwiedzin osób w nim przebywających, pory i zasady wydawania posiłków, sposób utrzymywania czystości oraz zasady porządkowe.
- Art. 85e. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do spraw, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 2: zakres badań lekarskich, szczegółowe warunki i sposób wykonywania tych badań, zakres i warunki wykonywania zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, zakres i warunki wykonywania nadzoru nad badaniami lekarskimi cudzoziemców umieszczanych w ośrodku dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, kierując się w szczególności potrzebą zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych.
- Art. 85f. 1. Udzielenie świadczeń, o których mowa w art. 40 ust.1, zapewnia Prezes. Odmowa udzielenia świadczeń następuje w drodze decyzji.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, warunki przyznawania i wstrzymywania oraz sposób korzystania przez cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy ze świadczeń, o których mowa w art. 40 ust. 1, a w szczególności warunki, w jakich cudzoziemcy ubiegający się o nadanie statusu uchodźcy mogą korzystać z tych świadczeń przebywając poza ośrodkiem dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, stawki żywieniowe w ośrodku dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, okoliczności wypłaty ekwiwalentu za wyżywienie, zakres i tryb świadczenia opieki medycznej nad nimi, rodzaje pomocy pieniężnej, zakres i warunki realizacji pomocy cudzoziemcom w związku z ich dobrowolnym wyjazdem z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Rozporządzenie powinno uwzględniać konieczność zaspokojenia niezbędnych potrzeb życiowych cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy.
- Art. 85g. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, warunki zakwaterowania małoletnich cudzoziemców pozbawionych opieki w okresie postępowania o nadanie statusu uchodźcy, kwalifikacje zawodowe personelu prowadzącego postępowanie o nadanie statusu uchodźcy w sprawach małoletnich cudzoziemców pozbawionych opieki i udzielającego im świadczeń,

o których mowa w art. 40 ust. 1, warunki, w jakich powinny być prowadzone czynności administracyjne w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy z udziałem małoletniego cudzoziemca pozbawionego opieki, oraz sposób sprawdzania okoliczności, o których mowa w art. 52a, kierując się dobrem dziecka i potrzebą zapewnienia małoletnim cudzoziemcom pozbawionym opieki warunków odpowiednich do stopnia ich rozwoju psychofizycznego.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania wobec cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, w stosunku do których zachodzi domniemanie, iż byli ofiarami przestępstw lub przemocy albo będących niepełnosprawnymi, uwzględniając w szczególności sytuację kobiet oraz osób torturowanych. Tryb postępowania określony w rozporządzeniu powinien uwzględniać w szczególności stan psychofizyczny, w jakim znajduje się cudzoziemiec, oraz przewidywać, w sytuacjach wymagających takiej potrzeby i w miarę możliwości, prowadzenie postępowania lub przeprowadzanie niektórych czynności w jego toku przez osobę tej samej płci co cudzoziemiec.”;

86) w art. 86 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych” zastępuje się wyrazami „Prezes po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw zagranicznych”;

87) po art. 86 dodaje się art. 86a i 86b w brzmieniu:

„Art. 86a. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, każdorazowo postanawia o udzieleniu i sprawowaniu ochrony czasowej, o której mowa w art. 51a ust. 1, oraz określa szczegółowe zasady finansowania tej ochrony, limit cudzoziemców, wobec których można sprawować ochronę czasową, okres sprawowania ochrony lub warunki zakończenia sprawowania ochrony czasowej, zakres i formę realizacji świadczeń udzielanych cudzoziemcom korzystającym z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 51b, a także określa sposób realizacji zadań podejmowanych w ramach ochrony czasowej, uwzględniając w szczególności rodzaj zagrożeń, na które narażeni są cudzoziemcy, możliwości finansowania ochrony oraz zobowiązania wynikające z po-

stanowień umów wiążących Rzeczpospolitą Polską.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może powierzyć realizację określonych zadań podejmowanych w ramach ochrony czasowej organizacjom pozarządowym. Rozporządzenie powinno określać w szczególności zakres powierzanych zadań i sposób ich finansowania, sposób prowadzenia kontroli realizacji zadań, organizacje, którym powierza się wykonywanie tych zadań, oraz okres ich wykonywania.

Art. 86b. 1. Decyzje o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje komendant wojewódzki Policji, komendant oddziału Straży Granicznej lub Komendant Granicznej Placówki Kontrolnej Straży Granicznej Warszawa-Okęcie.

2. Organem odwoławczym od decyzji, o których mowa w ust. 1, jest wojewoda.”;

88) w art. 87 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Decyzje o wydaleniu cudzoziemca wydaje, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Urzędu Ochrony Państwa, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta wojewódzkiego Policji, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca lub miejsce ujawnienia faktu lub zdarzenia będącego podstawą wystąpienia z wnioskiem o wydalenie cudzoziemca.

2. Czynności, o których mowa w art. 56, wykonują organy występujące o wydalenie cudzoziemca, a gdy decyzja wydawana jest na wniosek Ministra Obrony Narodowej lub z urzędu przez wojewodę — właściwy komendant wojewódzki Policji.”;

89) w art. 88:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Postanowienie o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu aresztu w celu wydalenia wydaje na wniosek wojewody, organu Straży Granicznej lub Policji sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę organu składającego wniosek.

3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje w terminie 7 dni zażalenie do właściwego sądu okręgowego. Sąd rozpatruje zażalenie niezwłocznie.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Jeżeli ustały przyczyny uzasadniające umieszczenie cudzoziemca w ośrodku strzeżonym lub areszcie w celu wydalenia, sąd rejonowy właściwy ze względu na miejsce umieszczenia cudzoziemca wydaje postanowienie o zwolnieniu cudzoziemca z ośrodka strzeżonego lub aresztu w celu wydalenia.

6. Nadzór nad prawidłowością wykonania środka w postaci umieszczenia cudzoziemca w ośrodku strzeżonym lub areszcie w celu wydalenia sprawuje sąd rejonowy właściwy ze względu na miejsce umieszczenia cudzoziemca.”;
- 90) w art. 89:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Strzeżone ośrodki dla cudzoziemców tworzy i likwiduje, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw wewnętrznych, określając równocześnie komendanta: wojewódzkiego Policji albo oddziału Straży Granicznej, któremu ośrodek ma podlegać.”,
- b) w ust. 2 wyraz „zarządzenia” zastępuje się wyrazem „rozporządzenia”,
- c) skreśla się ust. 4;
- 91) w art. 90:
- a) w ust. 1 wyrazy „Komendant Główny Straży Granicznej” zastępuje się wyrazem „Prezes”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wpisu do wykazu, przedłużenia jego obowiązywania oraz wykreślenia tego wpisu dokonuje Prezes z urzędu lub na wniosek:
- 1) Komendanta Głównego Policji,
 - 2) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - 3) Szefa Urzędu Ochrony Państwa,
 - 4) Ministra Obrony Narodowej,
 - 5) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - 6) wojewody,
 - 7) konsula.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Prezes nie jest związany wnioskiem organów, o których mowa w ust. 2. W wypadku odmowy przez Prezesa wpisania do wykazu lub wykreślenia wpisu danych cudzoziemca objętych wnioskiem, organ wnioskujący może zwrócić się o rozstrzygnięcie sprawy do ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W wypadku uwzględnienia wystąpienia organu minister nakazuje Prezesowi dokonać wpisu lub wykreślić wpis.”,
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Wszystkie organy administracji rządowej posiadające informacje dotyczące cudzoziemca, o których mowa w art. 13 ust. 1, zobowiązane są powiadomić o tym Prezesa.”;
- 92) art. 91 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 91. 1. Rejestry, o których mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1—6 i 10, oraz ewidencję, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 7, prowadzą organy wydające decyzje w sprawach, o których mowa w tych przepisach.
2. Rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1 pkt 8, prowadzi Komendant Główny Policji.
 3. Dane gromadzone w rejestrze, o którym mowa w art. 67 ust. 1 pkt 8, przechowywane są oddzielnie od zbiorów i rejestrów odcisków linii papilarnych gromadzonych w innych celach.
 4. Rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1 pkt 9, prowadzą komendanci oddziałów Straży Granicznej.
 5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić, w drodze rozporządzenia, sposób łączenia rejestrów i ewidencji, o których mowa w art. 67 ust. 1, oraz sposób udostępniania danych zawartych w tych rejestrach i ewidencji uprawnionym organom. Rozporządzenie powinno określać w szczególności przypadki, w których może nastąpić połączenie rejestrów i ewidencji, organy odpowiedzialne za prowadzenie rejestrów i ewidencji w wypadku ich połączenia, warunki udostępniania danych za pomocą urządzeń teleinformatycznych, sposób występowania o udostępnienie danych oraz sposób dokumentowania faktu udostępnienia danych.”;
- 93) w art. 92:
- a) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
- „Koszty konwoju obejmują również koszty bezpośrednio związane z przewozem statkiem powietrznym lub morskim.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Karę administracyjną, o której mowa w art. 68 ust. 6, nakłada na przewoźnika wojewoda na wniosek komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, w której odmówiono cudzoziemcowi wjazdu.”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Organem odwoławczym od decyzji, o których mowa w ust. 1, jest Prezes.”;
- 94) w art. 93:
- a) w ust. 1:
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca i tymczasowych polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca,”
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) zobowiązania do opuszczenia i wydalania z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) wzór wizy, zaproszenia, karty pobytu, polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, tymczasowego polskiego doku-

mentu podróży dla cudzoziemca, tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca, dokumentu podróży przewidzianego w Konwencji Genewskiej oraz wniosków o ich wydanie, wymianę lub przedłużenie ich ważności,

- 2) wzory ewidencji zaproszeń, wykazu oraz rejestrów, o których mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1—6 i 8—10.”;

95) art. 94 otrzymuje brzmienie:

„Art. 94. 1. Karty pobytu, polskie dokumenty podróży dla cudzoziemców, tymczasowe polskie dokumenty podróży dla cudzoziemców, dokumenty podróży przewidziane w Konwencji Genewskiej oraz tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca wydaje się po uiszczeniu należnych opłat.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat pobieranych w kraju za wydanie dokumentów, o których mowa w ust. 1, tryb ich uiszczania, warunki i zakres stosowania ulg oraz zwolnień od opłat, warunki podwyższania opłat w razie zawinionej utraty albo zniszczenia dokumentu, a także dokumenty wymagane do uzyskania ulg i zwolnień. Wysokość opłaty powinna uwzględniać w szczególności jednostkowe koszty wytworzenia i wydania dokumentu.”;

96) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przeprowadzania przez Prezesa, Straż Graniczną, Policję i wojewodów kontroli legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wskazując:

- 1) sposób przeprowadzania kontroli, w tym okoliczności ich przeprowadzania i rodzaje kontrolowanych dokumentów,
- 2) sposób i zakres dokumentowania czynności związanych z przeprowadzaną kontrolą.”;

97) art. 98 otrzymuje brzmienie:

„Art. 98. Minister właściwy do spraw zagranicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, może, w drodze rozporządzenia, zwolnić obywateli jednego lub kilku krajów od obowiązku posiadania wizy przy wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz określić czas pobytu cudzoziemca i inne niezbędne warunki jego pobytu.”;

98) skreśla się art. 100;

99) art. 101 otrzymuje brzmienie:

„Art. 101. W sprawach, o których mowa w niniejszej ustawie, nie stosuje się art. 33 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 91, poz. 577, z 1999 r. Nr 70, poz. 778, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 22, poz. 268, Nr 48, poz. 550 i 552, Nr 62, poz. 718 i Nr 122, poz. 1321 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 43).”;

100) art. 103 i 104 otrzymują brzmienie:

„Art. 103. Kto zabiera w celu przywłaszczenia lub przywłaszcza sobie należący do cudzoziemca dokument podróży, kartę pobytu, polski dokument podróży dla cudzoziemca, tymczasowy polski dokument podróży dla cudzoziemca, tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca albo dokument podróży przewidziany w Konwencji Genewskiej lub takiego dokumentu używa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 104. 1. Kto:

- 1) nie opuszcza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem terminów, o których mowa w art. 8 i 21,

- 2) nie przedstawia dokumentów i zezwoleń uprawniających go do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na żądanie właściwych organów oraz odmawia okazania środków niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu,

- 3) narusza nakazy lub zakazy określone w decyzji, o której mowa w art. 54 ust. 1,

- 4) nie opuszcza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji wydanej na podstawie art. 22 lub 24 ust. 1, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

3. Nakaz karny wydany w postępowaniu nakazowym jest natychmiast wykonalny.”;

101) w art. 89 ust. 2 i 3, art. 93 ust. 1, art. 96 ust. 1 i 2, art. 99 i 102 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych”;

102) w art. 93 ust. 1 i art. 96 ust. 1 i 2 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Spraw Zagranicznych” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw zagranicznych”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 12;
- 2) w art. 16:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wnioski o nadanie obywatelstwa polskiego i o wyrażenie zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego osoby zamieszkałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wnoszą za pośrednictwem właściwego wojewody, a osoby zamieszkałe za granicą — za pośrednictwem konsula.”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 3—6 w brzmieniu:

„3. Wnioski, o których mowa w ust. 2, wraz z własnym stanowiskiem, wojewoda i konsul, z zastrzeżeniem ust. 5, przekazują Prezesowi Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

4. Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców przekazuje wnioski, o których mowa w ust. 2, do Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wraz ze swoim stanowiskiem.

5. Wnioski, o których mowa w ust. 2, wojewoda i konsul przekazują bezpośrednio do Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w każdym przypadku, gdy Prezydent tak zdecyduje.

6. Wojewoda i konsul informują Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców o przekazaniu wniosków, o których mowa w ust. 2, do Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach określonych w ust. 5.”;
- 3) w art. 17:
 - a) w ust. 2 wyraz „starosta” zastępuje się wyrazem „wojewoda”;
 - b) w ust. 3:
 - skreśla się wyrazy „oraz w art.12 ust. 3 i 4”,
 - wyraz „starosta” zastępuje się wyrazem „wojewoda”;
- 4) w art. 18 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1;
- 5) skreśla się art. 18b;
- 6) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Rejestry

Art.18c. 1. Wojewoda i konsul Rzeczypospolitej Polskiej prowadzą rejestry:

- 1) wniosków o nabycie obywatelstwa polskiego oraz osób, które nabyły obywatelstwo polskie,
- 2) wniosków o wyrażenie zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego oraz osób, które utraciły obywatelstwo polskie,
- 3) oświadczeń o wyborze dla dziecka obywatelstwa państwa obcego.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane: datę złożenia wniosku, imię (imiona) i nazwisko oraz nazwisko rodowe wnioskodawcy, imiona i nazwiska rodziców, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania, poprzednio posiadane obywatelstwo lub posiadane aktualnie obywatelstwo inne niż polskie, adnotacje o przedłożeniu dowodu utraty obcego obywatelstwa, imię i nazwisko dziecka objętego wnioskiem, adnotacje o wyrażeniu zgody przez dziecko, które ukończyło 16 lat, podstawę prawną nabycia obywatelstwa polskiego i datę jego nabycia.
3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje następujące dane: datę złożenia wniosku, imię (imiona) i nazwisko oraz nazwisko rodowe osoby składającej wniosek, imiona i nazwiska rodziców, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania, imię i nazwisko dziecka objętego wnioskiem, adnotacje o wyrażeniu zgody przez dziecko, które ukończyło 16 lat, adnotacje o posiadanym obywatelstwie obcym lub o przyrzeczeniu nabycia obcego obywatelstwa, podstawę prawną utraty obywatelstwa polskiego i datę utraty obywatelstwa polskiego.
4. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, obejmuje następujące dane: datę złożenia oświadczenia o wyborze dla dziecka obywatelstwa państwa obcego, imię (imiona) i nazwisko dziecka, imiona i nazwiska rodziców, datę i miejsce urodzenia dziecka, miejsce zamieszkania, adnotacje o obywatelstwie państwa obcego, które zostało dla dziecka wybrane.

Art.18d. 1. Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przesyła organom, o których mowa w art.18c ust. 1, kopie zaświadczeń w sprawach obywatelstwa polskiego uwzględniających dane określone w art. 18c ust. 2 i 3.

2. Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przesyła Prezesowi Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców kopie postanowień Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach obywatelstwa polskiego.

Art.18e. 1. Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców prowadzi centralny rejestr danych o nabyciu i utracie obywatelstwa polskiego na podstawie informacji uzyskanych od organów uprawnionych do prowadzenia rejestrów w tych sprawach oraz dokumentów, o których mowa w art.18d.

2. Organy uprawnione do prowadzenia rejestrów, o których mowa w art.18c ust.1, przekazują dane określone w tych reje-

strach Prezesowi Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców niezwłocznie po ostatecznym rozstrzygnięciu sprawy o nabyciu lub utracie obywatelstwa polskiego.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, obejmuje dane określone w art.18c ust. 2, 3 i 4.

Art.18f. 1. Dane zgromadzone w rejestrach, o których mowa w art.18c i art.18e, podlegają ochronie na podstawie odrębnych przepisów i mogą być wykorzystywane w postępowaniach o nabycie obywatelstwa polskiego, o wyrażenie zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego, stwierdzenie posiadania lub utraty obywatelstwa polskiego oraz w celach statystycznych.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, nie mogą być udostępnione organom lub instytucjom zagranicznym, z wyjątkiem przypadków, gdy zezwalają na to przepisy prawa.

Art.18g. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określili, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory rejestrów, o których mowa w art.18c i 18e,
- 2) terminy i sposoby przekazywania informacji do centralnego rejestru danych o nabyciu i utracie obywatelstwa polskiego.

2. Rejestry, o których mowa w art.18c i 18e, mogą być prowadzone w szczególności w systemach informatycznych."

Art. 3. W ustawie z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsułów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 9, poz. 34, z 1997 r. Nr 114, poz. 739, z 1998 r. Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532 i z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw zagranicznych po powiadomieniu państwa przyjmującego i braku jego sprzeciwu może powierzyć wykonywanie funkcji konsula na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej kierownikowi przedstawicielstwa dyplomatycznego lub konsulowi państwa trzeciego.

2. Minister właściwy do spraw zagranicznych po powiadomieniu państwa przyjmującego i braku jego sprzeciwu może powierzyć kierownikowi przedstawicielstwa dyplomatycznego lub konsulowi Rzeczypospolitej Polskiej wykonywanie funkcji konsula na rzecz państwa trzeciego.”;

- 2) w art. 23 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) udziela wiz.”

Art. 4. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „kartę stałego pobytu” zastępuje się wyrazami „zezwolenie na osiedlenie się”;

- 2) w art. 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracodawca może zatrudnić lub powierzyć inną pracę zarobkową na terenie Polski cudzoziemcowi nieposiadającemu zezwolenia na osiedlenie się lub statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli uzyska na to zezwolenie starosty powiatu, na terenie którego znajduje się siedziba pracodawcy, a cudzoziemiec uzyskał wizę w celu zatrudnienia lub podjęcia innej pracy zarobkowej lub zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zgodę na zatrudnienie lub wykonywanie innej pracy zarobkowej u tego pracodawcy.”;

- 3) w art. 64 w ust. 2 wyrazy „karty stałego pobytu” zastępuje się wyrazami „zezwolenia na osiedlenie się”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 166 i Nr 39, poz. 459) w art. 298 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) wojewodzie i Prezesowi Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców — w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”.

Art. 6. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158 i Nr 122, poz. 1314 i 1321 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 18 i Nr 5, poz. 43 i 44) w art. 29 w ust. 4 wyrazy „Państwowej Straży Pożarnej i Obrony Cywilnej Kraju” zastępuje się wyrazami „Państwowej Straży Pożarnej, Obrony Cywilnej Kraju i Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców”.

Art. 7. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. Nr 106, poz. 1118) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2, art. 4, 9 ust. 1 i 2, art. 10, 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13, 14 ust. 1, art. 17 ust. 9, art. 18 ust. 1, art. 30 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 1, art. 32 pkt 1 i w art. 33 pkt 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „wiza repatriacyjna” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „wiza w celu repatriacji”;

- 2) w art. 12 ust. 2 pkt 2 wyrazy „osoby fizycznej” zastępuje się wyrazami „obywatela polskiego”, a po wyrazach „osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej” dodaje się wyrazy „mających siedzibę w Polsce”;

- 3) w tytule rozdziału 2 wyrazy „zezwoleń na pobyt” zastępuje się wyrazami „zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony”;
- 4) w art. 14 ust. 1 po wyrazach „w sprawach” dodaje się wyrazy „o uznanie za osobę polskiego pochodzenia oraz w sprawach”;
- 5) w art. 15 ust. 2 wyraz „repatrianta” zastępuje się wyrazem „wnioskodawcy”;
- 6) w art. 15 ust. 4, art. 17 ust. 5, art. 29 ust. 3, art. 30 ust. 1 i w art. 33 użyte w różnych przypadkach wyrazy „minister właściwy do spraw wewnętrznych” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców”;
- 7) w art. 21:
- a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Dotacja celowa stanowi równowartość iloczynu 45 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego i ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, ustalonej przez Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast na podstawie przepisów o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych.”;
- b) w ust. 2 wyraz „zapewniły” zastępuje się wyrazami „zobowiązały się zapewnić”;
- 8) art. 22 otrzymuje brzmienie:
„Art. 22. 1. Gmina może udzielić repatriantowi pomocy, pokrywając koszty związane z remontem lub adaptacją lokalu mieszkalnego w miejscu osiedlenia się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć wysokości kwoty stanowiącej równowartość iloczynu 200% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia oraz liczby członków najbliższej rodziny repatrianta.
3. Zadanie gminy określone w ust. 1 jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.”;
- 9) art. 37 otrzymuje brzmienie:
„Art. 37. 1. Środki finansowe na realizację zadań określonych w ustawie, finansowanych z budżetu państwa, pochodzą z rezerwy celowej budżetu państwa.
2. Podziału rezerwy celowej na realizację zadań, o których mowa w ust.1, dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.”;
- 10) w art. 38 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) podziału rezerwy celowej budżetu państwa,”;
- 11) skreśla się art. 42.
- Art. 8. 1.** Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy, powoła Pełnomocnika do Spraw Organizacji Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, zwanego dalej „Pełnomocnikiem”.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad działalnością Pełnomocnika oraz zapewnia mu obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjną.
3. Pełnomocnik pełni swoją funkcję do czasu powołania Prezesa.
4. W wypadku niepowołania Prezesa z dniem 1 lipca 2001 r. Pełnomocnik wykonuje zadania Prezesa określone w ustawie, z wyjątkiem kompetencji wynikających z art. 68b ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach.
5. Znosi się urząd Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji.
- Art. 9. 1.** Pełnomocnik w terminie do dnia 15 czerwca 2001 r. przedstawi pracownikom Departamentu Migracji i Uchodźstwa i Departamentu Obywatelstwa w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Centralnego Ośrodka Recepcyjnego dla Uchodźców, zatrudnionym w komórkach organizacyjnych zapewniających do dnia wejścia w życie ustawy wykonywanie zadań, o których mowa w art. 68a ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach, warunki zatrudnienia w Urzędzie.
2. Warunki zatrudnienia przedstawione pracownikom, o których mowa w ust.1, zapewniają zachowanie takiej samej podstawy nawiązania stosunku pracy oraz co najmniej dotychczasowych warunków pracy i płacy, z uwzględnieniem doświadczenia i przygotowania zawodowego pracowników.
3. Pracownicy, o których mowa w ust.1, z dniem 1 lipca 2001 r. stają się pracownikami Urzędu.
4. W terminie do dnia 1 sierpnia 2001 r. pracownik, o którym mowa w ust. 3, może bez wypowiedzenia, z siedmiodniowym uprzedzeniem, rozwiązać stosunek pracy. Rozwiązanie stosunku pracy w tym trybie powoduje dla pracownika skutki, jakie przepisy prawa pracy wiążą z rozwiązaniem stosunku pracy przez pracodawcę za wypowiedzeniem.
5. Pełnomocnik w terminie do dnia 15 czerwca 2001 r. może przedstawić propozycję zatrudnienia w Urzędzie także innym niż wymienieni w ust.1 pracownikom Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
6. Pracownicy, o których mowa w ust. 5, stają się z dniem 1 lipca 2001 r. pracownikami Urzędu, jeżeli w okresie 2 tygodni od dnia przedstawienia im propozycji zatrudnienia przyjmą proponowane im warunki pracy i płacy.
7. Do czasu obsadzenia stanowiska dyrektora generalnego Urzędu, w drodze konkursu, jego obowiązki pełni osoba wyznaczona przez Szefa Służby Cywilnej spośród członków korpusu służby cywilnej, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu.

8. Do czasu obsadzenia, w drodze konkursu, wyższych stanowisk w Urzędzie, wymienionych w art. 41 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255), pełnienie obowiązków na tych stanowiskach powierza się członkom korpusu służby cywilnej posiadającym szczególne doświadczenie lub umiejętności zawodowe odpowiednie dla tych stanowisk, z zastrzeżeniem ust. 9.

9. Osoby, o których mowa w ust. 1, zatrudnione w dniu 30 czerwca 2001 r. na stanowiskach wymienionych w art. 41 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej, z dniem 1 lipca 2001 r. zajmują te stanowiska w odpowiednich komórkach organizacyjnych Urzędu.

10. Przez komórki organizacyjne, o których mowa w ust. 9, należy rozumieć departamenty, biura i inne równorzędne komórki zapewniające realizację zadań i kompetencji, które z dniem 1 lipca 2001 r. w całości przechodzą do Urzędu.

Art. 10. Do pracy w Urzędzie mogą być oddelegowani funkcjonariusze Straży Granicznej i Policji, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 11. 1. Składniki majątkowe, w tym nieruchomości i mienie ruchome, służące wykonywaniu zadań i kompetencji określonych w art. 68c ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach, a pozostające w trwałym zarządzie i używaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, z dniem 1 lipca 2001 r. przechodzą nieodpłatnie, z mocy prawa, w trwałe zarząd i używanie Urzędu.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób wyodrębnienia dla Urzędu składników majątkowych, o których mowa w ust. 1, pozostających dotychczas w trwałym zarządzie i używaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może nieodpłatnie przekazać Urzędowi w trwałe zarząd lub używanie inne składniki majątkowe niż określone w ust. 2.

Art. 12. 1. Dokumenty i zezwolenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane.

2. Dokumenty podróży wydane cudzoziemcom przed wejściem w życie ustawy podlegają wymianie na polskie dokumenty podróży dla cudzoziemców w ciągu 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Dokumenty podróży przewidziane w Konwencji Genewskiej wydane przed wejściem w życie ustawy podlegają wymianie na dokumenty przewidziane w Konwencji Genewskiej nowego wzoru w ciągu 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą być wydawane na blankietach dotychczasowego wzoru, nie dłużej jednak niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

5. Dane cudzoziemców, zgromadzone w wykazie na podstawie dotychczasowych przepisów, przechowuje się przez czas, na jaki zostały w nim zamieszczone, o ile nie jest to sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 13. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o osobach posiadających kartę czasowego pobytu lub kartę stałego pobytu, należy przez to rozumieć osoby, którym udzielono odpowiednio zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenia na osiedlenie się.

Art. 14. 1. Postępowania administracyjne wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 114, poz. 739, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 106, poz. 1118) i niezakończone do tego dnia decyzją ostateczną toczą się według przepisów dotychczasowych, z tym że kompetencje ministra właściwego do spraw wewnętrznych przechodzą na Prezesa.

2. W wypadku przejścia postępowania Prezes zawiadamia o tym strony postępowania w ciągu 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 15. 1. Postępowania wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353) i niezakończone do tego dnia decyzją administracyjną toczą się według przepisów dotychczasowych, z tym że kompetencje starosty przechodzą na wojewodę, a kompetencje ministra właściwego do spraw wewnętrznych — na Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

2. Sprawy wszczęte i niezakończone, o których mowa w ust. 1, starostowie przełączą właściwym wojewodom, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, informując o tym strony postępowania.

3. Sprawy wszczęte i niezakończone, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych przekazuje Prezesowi Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców w terminie 30 dni od dnia powstania Urzędu, informując o tym strony postępowania.

Art. 16. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez 1 rok, zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 114, poz. 739, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 106, poz. 1118), o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 17. Dokumenty wydane cudzoziemcom na podstawie ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 114, poz. 739, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 106, poz. 1118) podlegają nieodpłatnej wymianie na dokumenty określone w niniejszej ustawie.

Art. 18. 1. Komendant Główny Straży Granicznej przekazuje Prezesowi do dnia 1 października 2001 r. da-

ne zgromadzone w wykazie, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach.

2. Do dnia przekazania danych, o którym mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej wykonuje zadania Prezesa określone w art. 90 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach. W tym okresie Prezesowi przysługuje prawo składania wniosków o dokonanie wpisu danych do wykazu lub o skreślenie ich z wykazu.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych utworzy Krajowy System Informatyczny do dnia 31 grudnia 2002 r.

Art. 19. Marszałek Sejmu w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy ogłosi w Dzienniku

Ustawy Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r., z tym że:

- 1) art. 2 pkt 1, art. 3, 8 i 9 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia,
- 2) art. 11 ust. 2 wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*